



SKATTEMINISTERIET

J.nr. 12-0173537

Dato: 22-11-2012

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Til udvalgets orientering vedlægges høringskema samt de modtagne høringsvar vedrørende forslag til Lov om ændring af kildeskatteloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Udvidelse af årsopgørelsesordningen og indberetning af udbytter m.v.)

Holger K. Nielsen

/K.-H. Ludolph

Høringsskema indeholdende høringssvar og kommentarer hertil vedrørende udkast til Lov om ændring af kildeskatteloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Udvidelse af årsopgørelsesordningen og indberetning af udbytter m.v.).

Organisationer	Bemærkninger	Kommentarer
AC	Ingen bemærkninger.	
Advokatrådet	<p>Gør opmærksom på at der kun er en høringsfrist på 19 dage, og at det på den baggrund må påregnes, at en række myndigheder og organisationer reelt ikke har mulighed for at udfylde den funktion som høringspart, som det lovforberedende arbejde normalt trækker på som led i kvalitetssikringen af ny regulering og som led i en almindelig demokratisk proces.</p> <p>Henviser til regeringsgrundlaget, hvoraf det bl.a. fremgår, at Regeringen i tæt samarbejde med Folketinget vil sikre høj lovkvalitet gennem rimelige høringsfrister.</p> <p>Har foretaget en summarisk gennemgang af det fremsendte og har ikke umiddelbart indholdsmæssige bemærkninger til høringssagen.</p> <p style="text-align: center;">---</p> <p>For så vidt angår den del af lovforslaget, der vedrører ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, som blev sendt i høring den 9. november 2012, peger Advokatrådet på, at høringsfristen kun er på 8 dage. En sådan frist udelukker i realiteten en nærmere stillingtagen til de forslag, der er indeholdt i høringsmaterialet. Det må på den baggrund påregnes, at en række myndigheder og organisationer reelt ikke har mulighed for at</p>	<p>Skatteministeriet tilstræber, at høringsfristen ved lovudkast er mindst 4 uger og skal beklage, at dette ikke har været muligt i dette tilfælde.</p> <p>Den korte høringsfrist er begrundet i, at udarbejdelsen af lovforslaget desværre har taget længere tid end beregnet, og lovforslaget skal vedtages inden udgangen af året med henblik på, at de nye rentemodeller kan træde i kraft fra 1. januar 2013.</p> <p>Skatteministeriet tilstræber, at høringsfristen ved lovudkast er mindst 4 uger. Det har imidlertid ikke været muligt i dette tilfælde.</p> <p>Den korte høringsfrist er begrundet i, at det efter vedtagelsen af lovforslag L 196 A blev opdaget, at de gennemførte regler ikke havde fået den udformning, som havde været hensigten. Problemstillingen har dels været meget kompleks og tidskrævende at indkredse, dels meget vanskelig</p>

	<p>udfylde den funktion som høringspart, som det lovforberedende arbejde normalt trækker på som led i kvalitetssikringen af ny regulering og som led i en almindelig, demokratisk proces.</p> <p>Advokatrådet skal desuden henvise til, at regeringen i sit regeringsgrundlag under overskriften "god regeringsførelse" blandt andet har anført, at "Regeringen vil i tæt samarbejde med Folketinget sikre høj lovkvalitet gennem rimelige høringsfrister, der sikrer, at organisationer og andre høringsparter har ordentlig tid til at gennemgå lovforslag og udarbejde kommentarer. Samt at hørings svar og et høringsnotat med ministeriets bemærkninger foreligger i god tid forud for førstebehandlingen".</p> <p>Advokatrådet finder det på den anførte baggrund særdeles beklageligt, at man i denne sag har udsendt høringsmaterialet med en så kort frist.</p> <p>Advokatrådet har ikke fundet anledning til at fremkomme med bemærkninger til sagen i øvrigt.</p>	<p>og tidskrævende at finde hensigtsmæssige løsninger på i et samarbejde med Finanstilsynet og Forsikring & Pension. Da de nye regler om fremrykket beskatning af de nuværende kapitalpensioner har virkning fra 2013, er det afgørende, at problemstillingen håndteres inden da. Det i enhver henseende tidspressede forløb har haft den uundgåelige konsekvens, at høringsfristen også er blevet kort.</p> <p>I øvrigt er det værd at bemærke, at høringsfristen ikke har præklusiv karakter. Måtte Advokatrådet have indholdsmæssige bemærkninger til forslaget, hører Skatteministeriet gerne herom, også selvom fristen er udløbet.</p>
Bryggeriforeningen	<p>Mener ikke, at solidarisk hæftelse for betaling af afgift skal kunne være yderste konsekvens ved overtrædelse af vilkår for SKATs tilladelse til, at to eller flere virksomheder opbevarer varer i fælles lokaler.</p> <p>Foreslår visse præciseringer i forslagets bemærkninger med hensyn til anvendte begreber m.v.</p> <p>Foreslår, at der også bliver</p>	<p>Det fastholdes, at det er vigtigt for at tillade to eller flere virksomheder at benytte fælles lokaler til at opbevare varer, at der ved overtrædelse af vilkår for tilladelsen i yderste fald kan blive tale om solidarisk hæftelse for betaling af afgift.</p> <p>De nævnte præciseringer er indarbejdet i lovforslagets bemærkninger.</p> <p>Det vil indgå i overvejelser</p>

	<p>adgang til fælles lager af mineralvand, idet der er flere bryggerier, der fremstiller øl og mineralvand end øl og spiritus.</p> <p>Henstiller til, at der snarest udstedes lovbekendtgørelser af emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.</p>	<p>om anden lovgivning.</p> <p>Der er sat et arbejde i gang om nye lovbekendtgørelser. Herunder er der nyligt udstedt lovbekendtgørelse nr. 419 af 7. maj 2012 (mineralvandsafgiftsloven).</p>
Dansk Aktionærforening	Ingen bemærkninger.	
Dansk arbejdsgiverforening	Ingen bemærkninger.	
Dansk Erhverv	Ingen bemærkninger.	
Dansk Industri	<p>DI har et antal gange siden 2008 været i kontakt med Skatteministeriet vedrørende beregningen af standardrenten, idet DI mener, at beregningen af standardrenten har været misvisende i forhold til det reelle renteniveau, som virksomhederne benytter. Overordnet set finder DI det derfor positivt, at Skatteministeriet er åbent overfor at finde en ny metode til at foretage en standardrenteberegning.</p> <p>På trods af at den foreslåede metode bedre vil afspejle virksomhedernes faktiske omkostninger ved at servicere gæld end den nuværende beregning af standardrenten, er renten dog stadig ikke udtryk for den pris, en virksomhed betaler for at finansiere sig, da de for loven relevante virksomheder ikke primært vil være finansieret af kassekredit.</p> <p>En kassekredit kendetegnes ved at finansiere gæld på dag-til-dag vilkår med variabel rente, hvorimod virksomheder af den type, som loven er rettet mod, ofte, i hvert fald for</p>	<p>Standardrenten er en del af rentefradragsbegrænsningen, der har til formål at begrænse selskabers rentefradrag til rimelige renteudgifter vedr. skatterelevende aktiver. I den foreslåede nye beregningsmodel for standardrenten tages, ligesom ved den gældende opgørelsesmetode, udgangspunkt i, at standardrenten skal afspejle selskabernes finansieringsomkostninger i form af den gennemsnitlige kassekreditrente for erhvervsdrivende selskaber.</p> <p>DI påpeger, at en del af gælden i de selskaber, der berøres af rentefradragsbegrænsningen og dermed niveauet for standardrenten, ofte vil være finansieret for længere perioder og med fast rente.</p> <p>Det vil selvsagt ikke være muligt at opgøre de nøjagtige finansieringsomkostninger for hvert enkelt selskab. Nationalbanken har oplyst, at næsten 50 pct. af selskabernes lånemasse består af kassekreditter, og kassekreditrenten vil derfor i vidt omfang være repræsentativ for selskabernes samlede gennemsnitlige finansierings-</p>

	<p>en del af gælden, vil være finansieret for længere perioder og med fast rente. Det vil dermed være andre vilkår, der ligger til grund for den rente, virksomhederne kan opnå, og ideelt set burde referencerenten reflektere dette.</p> <p>Ligeledes vil virksomhedernes finansieringsomkostninger være præget af en vis træghed. De ændrer sig ikke hurtigt i hverken den ene eller den anden retning, selvom det underliggende renteniveau måtte ændre sig, eftersom dele af lånene, som nævnt ovenfor, vil være lagt fast for længere perioder og med fast rente. Denne træghed er ikke reflekteret i valget af en kassekreditrente som referencerente.</p> <p>Denne forskel i træghed mellem standardrenten og den rente, virksomhederne er finansieret ved, har i et miljø med faldende renter (som det nuværende) den uheldige konsekvens, at hvor standardrenten hurtigt vil reflektere det nye lave renteniveau, vil den gennemsnitlige rente, virk-</p>	<p>omkostninger.</p> <p>Det er rigtigt, at en del af gælden i de selskaber, der berøres af rentefradragsbegrænsningen, i et vist omfang vil være finansieret for længere perioder og med en fast rente. Samtidig vil de berørte selskaber typisk være så store og have en aktivmasse, der bevirker, at de kan låne til en væsentlig lavere rente end et gennemsnitligt selskab.</p> <p>Sammenholdes de historiske satser for standardrenten med henholdsvis den gældende og den foreslåede metode i perioden 2007-2012, ligger de begge på et gennemsnitligt niveau på ca. 5,5 pct. Standardrenten i den foreslåede model afspejler således samme strukturelle niveau, som den nuværende model.</p> <p>I den foreslåede model fastsættes standardrenten på baggrund af det gennemsnitlige renteniveau i månederne juli-september i kalenderåret forud for det til indkomståret svarende kalenderåret. Følger selskabets indkomstår eksempelvis kalenderåret, betyder det, at renten for indkomståret opgøres på grundlag af renteniveauet et kvartal før indkomståret påbegyndes og mere end et år før afslutningen af indkomståret. Modellen indeholder således en vis træghed, der dog er noget mindre for selskaber med bagudforskudt indkomstår. Den foreslåede model tager således i et vist omfang højde for, at selskabernes finansieringsomkostninger er forbundet med en vis træghed i forhold til det underliggende renteniveau.</p>
--	---	--

	<p>somhederne er finansieret ved, kun gradvist over tid ramme det nye lave renteniveau i takt med, at virksomhedernes gæld udløber og bliver refinansieret på nye og lavere renteniveauer. Det modsatte vil selvsagt være gældende i et miljø med stigende renter, som vi dog endnu har til gode at opleve.</p> <p>I stedet for, som foreslået, at anvende en kassekreditrente som referencerente foreslås det at anvende en rente, der afspejler finansieringsomkostninger for den type af virksomheder, loven sigter mod at regulere. Historisk svarer denne rente til en BB-rating (jf. DI's vedhæftede brev til Skatteministeriet om standardrenten af 17. marts 2010), hvorved der blandt andet tages højde for det skift i risiko-præmie, der har fundet sted, siden reglerne om rentefradragsbegrænsning blev vedtaget.</p> <p>Den ændrede beregningsmetode foreslås at træde i kraft med virkning for indkomståret 2014. Ikrafttrædelsestidspunktet bør være indkomståret 2013, alternativt med en overgangsordning om valgfrihed mellem gammel eller ny beregningsmetode.</p> <p>Det er endvidere positivt, at standardrenten baseres på renteniveauet i månederne juli-september året inden, således at standardrenten kan offentliggøres væsentligt tidligere end nu, hvilket DI forventer,</p>	<p>Den af DI foreslåede model vil medføre en strukturel forhøjelse af niveauet for standardrenten, så standardrenten fremover vil ligge over det gennemsnitlige forventede niveau efter de gældende regler. Dette må forventes at medføre et løbende årligt provenutab på adskillige hundrede mio. kr. På den baggrund kan forslaget ikke tiltrædes.</p> <p>I lovforslaget er ikrafttrædelsestidspunktet fastsat, så overgangen til den nye model for standardrenten ikke vil have virkning med tilbagevirkende kraft for selskaber med bagudforskudt indkomstår. Samtidig vil en fremrykning af ikrafttrædelsestidspunktet medføre et væsentligt konjunkturbetinget provenutab på grund af det aktuelle spænd mellem obligationsrenten og kassekreditrenten.</p> <p>Forslaget går ud på, at standardrenten for et indkomstår skal fastsættes på grundlag af det simple gennemsnit for den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i de</p>
--	--	---

	<p>den vil blive. DI mener dog fortsat, som det også er foreslået i DI's brev af 17. marts 2010, at standardrenten bør beregnes ud fra et løbende 12 måneders gennemsnit, således at et mere retvisende billede også fås i relation til de virksomheder, der har forskudt indkomstår.</p>	<p>tre måneder juli, august og september forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Det betyder, at standardrenten er den samme for samme indkomstår, uanset om selskaberne har forskellige indkomstår.</p> <p>DI's ønske om at standardrenten beregnes ud fra et løbende 12 måneders gennemsnit, vil betyde, at SKAT hver måned, altså 12 gange om året, skal fastsætte standardrenten. Det vil desuden medføre, at for et og samme indkomstår, vil der i princippet være mulighed for endnu flere forskellige rentesatser, da selskaber kan have forskudte indkomstår. Det vil administrativt være besværligt dels at fastsætte renten hver måned, og dels at der for samme indkomstår kan være flere forskellige standardrentesatser. Ønsket kan derfor ikke imødekommes.</p>
Datatilsynet	Ingen bemærkninger.	
Erhvervsstyrelsen Team Effektiv Regulering (TER)	<p><u>Udvidelse af årsopgørelsesordningen</u></p> <p>Efter oplysninger fra SKAT vil størstedelen af de omfattede virksomheder ikke vil være cvr-registrerede, og at de administrative ændringer kun vil medføre minimale tidsbesparelser for den enkelte virksomhed. TER har tidligere afgivet høringssvar på dette forslag, da det blev sendt i høring i sidste folketingsår. Efter en nærmere vurdering, vurderer TER, at forslaget ikke vil medføre administrative konsekvenser på over 10.000 timer årligt på samfundsniveau.</p> <p><u>Indberetning af udbytter af aktier</u></p> <p>Denne ændring medfører en overgang fra årlig indberetning til indberetning senest</p>	<p>TER's bemærkninger er indarbejdet i lovforslagets beskrivelse af de administrative konsekvenser for erhvervslivet, jf. dog nedenfor om den del af lovforslaget, der vedrører ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, som blev sendt i høring den 9. november 2012.</p>

den sidste hverdag måneden efter vedtagelse eller beslutningen om at udbetale eller godskrive udbyttet. TER vurderer, at dette vil medføre administrative byrder for virksomhederne. TER har også afgivet høringssvar på indberetningsbekendtgørelsen, hvori de nærmere byrder kvantificeres. (De endelige administrative konsekvenser kan ikke kvantificeres, da tidsforbruget forbundet med den månedlige indberetning ikke kan opgøres. TER vurderer dog ikke, at der vil være tale om væsentlige løbende byrder over 10.000 timer årligt.)

Desuden indeholder loven bestemmelser om, at indberetningen skal omfatte en række nye oplysninger. TER vurderer, at disse nye oplysninger kun vil medføre begrænsede løbende byrder for virksomhederne, og dermed under 10.000 timer årligt.

Samlet vurdering

Samlet vurderer TER, at forslaget kun medfører begrænsede administrative konsekvenser for virksomhederne, og der skal derfor ikke foretages en måling heraf.

For så vidt angår den del af lovforslaget, der vedrører ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, som blev sendt i høring den 9. november 2012, vurderer TER, at de foreslåede ændringerne kun vil medføre begrænsede løbende byrder. Ændringerne vil dog også betyde, at virksomheder skal omstille sig til disse nye krav, herunder bl.a.

Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra F&P om det beklagelige for både pensionsbranchen og Skatteministeriet i, at der allerede nu og på et så sent tidspunkt før lovens virkningstidspunkt d. 1. januar 2013 skal repareres på loven.

Havde Skatteministeriet været opmærksom på problemstil-

	<p>gennem implementeringen af udarbejdelsen af beregningsmetoder af afgifter, selve beregningen af afgiftsgrundlaget samt udarbejdelsen af nye IT-systemer, som kan løse denne opgave. På denne baggrund vurderer TER, at lovforslaget vil medføre særdeles betydelige omstillingsbyrder for virksomhederne.</p> <p>Da pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love tidligere i 2012 blev ændret ift. afskaffelse af fradrags- og bortseelsesret for indbetalinger til kapitalpension, indførelse af aldersopsparring og aldersforsikring uden fradragsret for indbetalinger og uden beskattning af udbetalinger og mulighed for at overføre nuværende kapitalpensioner til aldersopsparring og aldersforsikring m.v. medførte disse ændringer også omstillingsbyrder, bl.a. forbundet med udvikling af IT-systemer, for virksomhederne. Dermed udsættes virksomhederne for flere væsentlige omstillingsbyrder forbundet med disse love. TER opfordrer derfor til, at sådanne væsentlige ændringer fremover samles i et samlet lovforslag, således virksomhederne ikke udsættes for unødige ekstra omstillingsbyrder. Dette vil desuden også formindske virksomhedernes oplevede byrder ved implementeringen af disse lovændringer.</p>	<p>lingen om de ufordelte midler allerede ved behandlingen af skattereformen, havde man oplagt tilstræbt at håndtere det allerede på det tidspunkt.</p>
Finansrådet	<p><u>Indberetning af udbytter af aktier</u> Høringssvaret indeholder kommentarer til såvel et udkast til ændring af bekendtgørelse om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolløven</p>	

	<p>som til lovforslaget. Den pågældende bekendtgørelsesændring er den bekendtgørelsesændring, som varsles i afsnit 3.7 i bemærkningerne til lovforslaget, hvor der indføres månedlige indberetninger for udbytter af aktier m.v.</p> <p><i>Bemærkninger til bekendtgørelsen</i></p> <p>Finansrådet anfører, at de først i september 2012 blev bekendt med, at bekendtgørelsen om løbende indberetning af udbytte for danske aktier og investeringsforeningsbeviser også vil komme til at omfatte løbende indberetning af udbytte på udenlandske værdipapirer. Finansrådet ønsker ikke, at udbytter af udenlandske aktier m.v. skal være omfattet af de månedlige indberetninger.</p> <p>Efter Finansrådets opfattelse eksisterer der en praksis, hvorefter indberetningen sker ud fra udbetalingstidspunktet.</p> <p>Finansrådet skal derfor opfordre til, at betalingsdagen for udbyttet danner udgangspunkt for indberetningsfristen efter bekendtgørelsen.</p>	<p>Bekendtgørelsen rettes til, så det alene er udbytte af aktier i danske selskaber m.v., der omfattes af de månedlige indberetninger. Udbytte af udenlandske aktier vil således forstsat kunne indberettes årligt.</p> <p>Når det i bekendtgørelsen er anført, at indberetningen skal ske senest i måneden efter, at udlodningen er vedtaget eller besluttet, skyldes det, at det også er dette tidspunkt, der danner udgangspunktet for fristen for indgivelse af udbytteangivelse og afregning af den indeholdte udbytteskat. Disse frister følger af kildeskatteloven. Denne sammenhæng mellem indberetnings-, angivelser- og afregningstidspunkt sikrer, at indberetningerne om udbyttmodtagerne kan bruges til kontrol af udbytteangivelserne og afregningerne af udbytteskatten.</p> <p>Heri ligger, at den praksis for fastlæggelse af udgangspunktet for angivelses- og afregningsfristerne, der eksisterer i relation til reglerne om indgivelsen af udbytteangivel-</p>
--	---	--

	<p><i>Bemærkninger til lovforslaget</i> Forslaget om løbende indberetning bærer generelt præg af, at den finansielle sektor skal foretage yderligere bearbejdning af allerede indberettede oplysninger, jf. kommentarerne til de enkelte punkter nedenfor, med øgede omkostninger for sektoren til følge.</p> <p><i>Oplysning om datoen for det udloddende selskabs vedtagelse eller beslutning om at udlodde udbyttet</i> Der henvises til bemærkningerne ovenfor om indberetning ud fra betalingstidspunktet.</p> <p><i>Oplysning om udbyttet efter indeholdelse af udbytteskat, den sats, der er anvendt ved indeholdelsen, og det indeholdte beløb.</i> Hertil bemærkes, at bankerne allerede indberetter udbytte brutto og netto, hvorfor SKAT bør være i stand til at anvende disse oplysninger.</p> <p><i>Oplysning om baggrunden, hvis der efter nationale regler ikke er foretaget indeholdelse af udbytteskat eller med en sats på mindre end 27 pct.</i> Finansrådet gør gældende, at sådanne koder allerede i dag indberettes.</p>	<p>ser og afregning af udbytteskat, også vil kunne anvendes i relation til indberetningsfristen. Skatteministeriet har dog ikke kendskab til, at der skulle gælde en praksis som den, Finansrådet har beskrevet, i relation til fastsættelse af angivelses- og afregningsfristerne for indeholdt udbytteskat.</p> <p>Der henvises ligeledes til bemærkningerne ovenfor vedrørende dette.</p> <p>De yderligere indberetninger vil dels kunne skabe større fokus på kvaliteten af indberetningerne og dermed skabe større sikkerhed for korrekte indberetninger. Endvidere vil det øge SKATs muligheder for at konstatere fejl i indberetningerne og i udbytteangivelserne.</p> <p>De nærmere regler for, hvordan indberetningen skal foretages, vil skulle udformes ved en ændring af bekendtgørelse om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven. I denne forbindelse vil der kunne tages højde for de tilfælde, hvor der allerede i dag indberettes koder, som entydigt</p>
--	--	---

	<p><i>Oplysning om baggrunden, hvis der indeholdes med nedsat sats i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Indberetningen skal indeholde oplysning om datoen for modtaget dokumentation og oplysning om, hvilket land, der har attesteret dokumentationen.</i></p> <p>Allerede i dag oplyses brutto-udbytte og nettoudbytte, samt landekode for kunden. Disse oplysninger bør være tilstrækkelige for SKAT.</p> <p><i>Indberetningen skal indeholde oplysning om identiteten af den konto, udbetalingen af udbytte sker til.</i></p> <p>Finansrådet beder Skatteministeriet præcisere formålet med indberetningen af kontonummer.</p> <p>Derudover bemærker Finansrådet, at VP ikke har oplysning om kontonummeret. VP udbetaler udbyttet til pengeinstituttets konto i Nationalbanken, og herfra distribueres udbyttet videre til de berørte kunder.</p>	<p>identificerer udlodningen som en udlodning, der ikke skal foretages indeholdelse i, eller hvor der kan foretages indeholdelse med en lavere sats end 27 pct. Her vil det ikke være nødvendigt med yderligere koder. Forslaget sikrer, at også de udbytter, der ikke er omfattet af sådanne koder i dag, vil kunne blive omfattet af sådanne.</p> <p>De nævnte oplysninger indicerer alene, at der er anvendt nedsat sats efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Derimod omfatter det ikke oplysninger om, hvad der ligger til grund for dette. Dermed er disse oplysninger ikke tilstrækkelige til at danne grundlag for den tilsigtede forbedring af SKATs udbytteadministration.</p> <p>Oplysningen om kontonummeret kan bl.a. give mulighed for at kontrollere, hvem der er den reelle ejer. Herunder kan det bruges i de situationer, hvor den reelle ejer ikke kendes.</p> <p>Da det er VP, der på vegne af de kontoførende pengeinstitutter foretager indberetninger om aktier registreret i VP, og VP ikke har oplysninger om andet kontonummer end det kontoførende instituts kontonummer, giver det ikke mening at stille krav om indberetning af dette. Lovforslaget er derfor rettet til, så kravet om indberetning af kontonummer alene vil gælde i relation til udbytter omfattet af skattekontrollovens § 9 B, stk. 2. Det vil sige udbytter, der</p>
--	--	--

	<p><i>Tidsfrister</i> Finansrådet anfører, at tidsfristen for implementering af ændringer i systemerne til håndtering af den løbende indberetning ikke er acceptabel. Implementering af så omfattende ændringer i systemerne, kræver et varsel på ca. 6 måneder.</p> <p><u>Subjektiv beskatning af danske SIKAV'er</u> Lovforslaget lægger op til, at den subjektive skattepligt for investeringsinstitutter med minimumsbeskatning – hvad enten de er organiseret som investeringsforeninger eller som "selskaber for investering med variabel kapital" (SIKAV's) fremover skal være reguleret af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, litra c.</p> <p>Det indebærer, at SIKAV's, som har status som investeringsinstitut med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens</p>	<p>ikke er optaget til handel på regulerede markeder eller er registreret i en værdipapircentral, og hvor det derfor er det udloddende selskab selv, der foretager indberetningen.</p> <p>Lovforslagets ændringer af kravene til indholdet af indberetningerne foreslås at skulle have virkning fra og med 1. januar 2014. Det er således varslet mere end 6 måneder forud for ikrafttrædelsen. Det er alene bekendtgørelsen, der har virkning fra 1. januar 2013. Finansrådet anfører i deres høringssvar, at de ikke før 12. september var klar over at dette tiltag ville omfatte aktier i udenlandske selskaber. Bekendtgørelsen ændres dog, så udbytter af aktier i udenlandske selskaber fortsat indberettes årligt. Tilbage i bekendtgørelsen er dermed alene ændringen til månedlig indberetning af udbytter i danske selskaber. Denne del har Finansrådet kendt til i længere tid end 6 måneder, og ændringen kan i øvrigt næppe betegnes som omfattende.</p>
--	---	--

	<p>§ 16C, beskattes på samme måde som investeringsforeninger, der har status som investeringsinstitut med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16C. Kontoførende investeringsforeninger vil fortsat være omfattet af bestemmelsen i selskabsskatte-lovens § 1, stk. 1, nr. 6.</p> <p>Om en investeringsforening er omfattet af den ene eller den anden bestemmelse, beror således på et enten/eller.</p> <p>Under hensyn hertil foreslår Rådet, at "stk. 1, nr. 6" i selskabsskatte-lovens § 1, stk. 5, 7 og 8, ændres til "stk. 1 nr. 5, litra c <i>eller</i> nr. 6", jf. lovudkastets § 15, nr. 3-5.</p> <p>Samtidig med at der i lov om investeringsforeninger blev mulighed for at etablere investeringsinstitutter i form af SIKAV's som alternativ til investeringsforeningsstrukturen, blev der indført mulighed for, at investeringsinstitutterne også kan etableres som værdipapirfonde administreret af et administrations-selskab.</p> <p>Værdipapirfonde er efter de gældende skatteregler såkaldte skattemæssigt transparente enheder, hvilket indebærer, at investorerne skal beskattes af afkastet fra de underliggende værdipapirer. I praksis medfører dette eksempelvis, at de hidtidige investorer skal anses for at have afstået en ideel andel af de underliggende værdipapirer, når der træder en ny investor ind i fonden. En sådan transparent beskatning er i praksis umulig at gennemføre som følge af de detaljerede skattemæssige rapporterings-</p>	<p>De foreslåede ændringer er indarbejdet i lovforslaget.</p> <p>Der henvises til kommentaren til bemærkningerne fra InvesteringsForeningsRådet.</p>
--	--	--

	<p>krav.</p> <p>For at sikre, at værdipapirfonde bliver et reelt alternativ til investeringsforeninger og SIKAV's, skal Finansrådet derfor foreslå, at skattereglerne tilpasses den nye struktur.</p> <p style="text-align: center;">---</p> <p>For så vidt angår den del af lovforslaget, der vedrører ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, som blev sendt i høring den 9. november 2012, vil Finansrådet gerne indledningsvis kvittere for, at flere af de tidligere af Finansrådet fremførte problemområder adresseres i det foreliggende lovforslag.</p> <p>Dog foreligger der som følge af L 196A endnu en problemstilling, som ikke er medtaget i det lovforslag, der er sendt i høring, men Finansrådet skal hermed tillade sig at bringe dette emne op og skal anmode om, at problemstillingen adresseres og løses i forbindelse med behandlingen af det endelige lovforslag.</p> <p>Problemstillingen relaterer sig til PBL-afgiftsbetalingen, som udløses ved konverteringen fra kapitalpension til aldersopsparing og forholdet mellem afgiften og den PAL-skatteforpligtelse, der relaterer sig til det beløb, som skal afgiftsberigtiges.</p> <p>Som det fremgår af det tidligere fremsatte lovforslag (L 196 A) og Skatteministeriets efterfølgende svar, er retsstillingen således, at man ved opgørelsen af PBL-</p>	<p>Det er korrekt, at den nuværende model for afgiftsberigtigelse ved konvertering fra en kapitalpension m.v. til en aldersopsparing m.v. ikke i enhver henseende svarer til reglerne for afgift ved normal udbetaling af en kapitalpension. Efter gældende regler gøres der først op med pensionsafkastskatten, hvorefter en skyldig PAL-skat fratrækkes og en eventuel udbetaling af negativ PAL-skat tillægges. Først herefter udbetales kapitalpensionen, hvorefter der betales pen-</p>
--	--	--

	<p>afgiftsgrundlaget skal indregne alle former for afkast efter optjeningsprincippet, når man skal opgøre konverteringsgrundlaget og dermed det grundlag, der skal betales afgift af, selvom man ikke samtidig har mulighed for at fratrække den PAL-skat, der er tilknyttet disse optjente afkast, selvom PAL-skatten ligesom afkastet ikke realiseres før senere i tid.</p> <p>Dette giver den udfordring, at man i et marked med forventning om positivt afkast derfor altid bør rådgive kunden til at konvertere hurtigst muligt for at minimere denne dobbeltbeskatning. Problemstillingen er dog den, at mange pengeinstitutter ikke – grundet udvikling af IT-systemer, uddannelse af rådgivere samt ikke mindst manglende afklaring fra diverse offentlige myndigheder – vil være i stand til at tilbyde konverteringer før et stykke ind i 2013, selvom det i et marked med positive afkast – grundet det manglende fradrag for PAL-skatten ved beregningen af afgiften – vil være mest fordelagtigt for kunden at konvertere i begyndelsen af året, og ikke vente til pengeinstituttet er klar, og behørig rådgivning i henhold til MIFID mm. er gennemført.</p> <p>Denne retstilstand giver på nuværende tidspunkt større udfordringer i pengeinstitutterne både i forbindelse med udarbejdelse af informationsmateriale samt uddannelse af rådgivere, idet det er en ulogisk retstilstand, som pengeinstitutterne også frygter, kan være svær at forklare, ikke kun til kunderne, men også til pressen samt diverse forbru-</p>	<p>sionsafgift af udbetalingen. Dette medfører, at der ikke betales afgift af den skyldige PAL-skat (ved positivt formueafkast), mens den eventuelle udbetalte negative PAL-skat (ved negativt formueafkast) er afgiftspligtigt.</p> <p>Det er korrekt, at gældende regler vedtaget ved L 196 A indebærer, at en konvertering af en kapitalpension m.v. til en aldersopsparing m.v. ikke medfører, at der skal ske opgørelse af pensionsafkastskatten, som om ordningen blev ophævet/udbetalt. Det er korrekt, som anført af Finansrådet, at det indebærer, at der betales afgift af årets skyldige PAL-skat, når der konverteres i løbet af året. Omvendt påvirker en eventuel negativ PAL-skat heller ikke afgiftsberegningen, hvilket er en fordel for den enkelte pensionsopsparer. Skatteministeriet er indstillet på at indgå i en dialog med Finansrådet og Forsikring & Pension med henblik på at udarbejde en model, der isolerer og fjerner PAL-skatten, såvel positiv som negativ, fra afgiftsgrundlaget ved en konvertering fra en kapitalpension m.v. til en aldersopsparing m.v. Skatteministeriet er indstillet på at fremsætte et sådant ændringsforslag.</p>
--	---	---

	<p>gerrettede interesseorganisationer.</p> <p>På baggrund af ovenstående håber Finansrådet, at Skatteministeriet kan se det uheldige i retsstillingen og vil genoverveje en model, hvorefter der gives behørigt fradrag for PAL-skatten ved beregningen af PBL-afgiften ligesom ved udbetaling af en almindelig kapitalpension, da der ellers finder dobbeltbeskatning sted via PAL-beskatning af den betalte PBL-afgift.</p>	
Finanstilsynet	<p>Finanstilsynet har ingen bemærkninger til den del af lovforslaget, der vedrører ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, som blev sendt i høring den 9. november 2012.</p>	
Forsikring & Pension (F&P)	<p>Blandt de dele af lovforslaget, der har relevans for Forsikring & Pensions medlemmer, er der kun kommentarer til lovforslagsudkastets § 13, nr. 1, jf. dog den del af forslaget, der vedrører ændringer af pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven, der blev sendt i høring den 9. november 2012.</p> <p>Det problem, der søges løst med denne bestemmelse, er at renten i PAL § 27, stk. 5, er alt for høj til at matche en placering på de ca. 3 måneder, der er mellem indbetaling af aconto PAL (19. februar) og afregning af rest-PAL eller overskydende PAL (31. maj).</p> <p>Problemet fandtes, som omtalt i lovforslaget, også under de gamle PAL-regler fra før 2010, hvor forrentningsperioden var ca. ½ år (15. decem-</p>	

ber – juni året efter) for forskellen mellem aconto-PAL og endelig PAL.

I lovforslagsudkastets bemærkninger er anført, at den gældende bestemmelse om forrentning af aconto-PAL indebærer ”i princippet en risiko for, at selskaberne spekulerer mod staten ved at opnå en forrentning af den overskydende skat, der overstiger markedsrenten”.

Det er et markant udsagn.

Der er ingen tvivl om, at den gældende PAL-rente i en længere årrække har været for høj til at matche en placering på 3 til 6 måneder.

Det har for selskaberne (under PAL-reglerne gældende til og med 2009) indebåret, at rest-aconto-PAL har kostet selskaberne en renteudgift til SKAT, som ikke har kunnet matches af en modsvarende (risikofri) placering i markedet. Derfor har der været et betydeligt incitament til at lægge acontobetalingen til den sikre side og indbetale mere end den forventede endelige skat, hvis der var usikkerhed om denne. At forrentningen af overskydende aconto-PAL har været tilsvarende høj, har trukket i samme retning.

De nævnte to adfærdseffekter er fuldt forenelige med Finanstilsynets retningslinjer for midlernes placering. De er ikke i strid med pensionafkastbeskatningsloven eller anden regulering på Skatteministeriets område.

Der er, så vidt Forsikring &

Pension er orienteret, intet der tyder på, at der for pensionsbranchen set under et har været tale om betydelige indbetalinger ud over det rimelige, altså set i forhold til, at restaconto-PAL behæftes med en meget høj rente.

I forbindelse med overgang til individuel PAL for danske selskaber fra og med indkomståret 2010 var der i først vedtagne udgave af reglerne ikke nogen acontoordning.

Samtidig var der regler, hvorefter PAL for et givet indkomstår skulle forrentes med PAL-renten fra 20. februar året efter indkomståret til indbetalingsdatoen den 31. maj samme år.

Da PAL-renten, som beskrevet ovenfor, var alt for høj, og selskaberne ikke måtte indbetale førtidigt, ville staten således få en renteindtægt - på selskabernes fulde PAL-skat over en periode på ca. 3 måneder – som ikke kunne matches af selskaberne i markedet.

Løsningen på dette problem blev efter ønske fra Forsikring & Pension indførelsen af acontoordningen, som muliggør, at selskaberne kan komme af med PAL-skatten på det tidspunkt, 20. februar året efter indkomståret, hvor forrentningen ellers ville gå i gang.

Denne ordning er Forsikring & Pension derfor meget glad for.

Med den begrundelse at der foreligger en principiel risiko for, at selskaberne kan finde

	<p>på at spekulere mod staten, foreslås nu i lovudkastet at indføre et spænd på 3,5 pct. i forrentningen af forskellen mellem aconto-PAL og endelig PAL, således at overskydende PAL forrentes med 3,5 pct.point mindre end rest-PAL.</p> <p>Skønner selskabet for højt på beregningstidspunktet, opnås en lav forrentning af det overskydende beløb; skønner selskabet for lavt, betales en høj rente af det resterende beløb. Da der altid vil være et skønselement af en vis størrelse, opnår staten hermed en sikker forrentning på 3,5 pct. p.a. af den samlede gennemsnitlige fejl.</p> <p>I det omfang at der på opgørelsestidspunkt for acontoskatten er tale om usikkerhed om den endelige skat, indebærer det foreslåede system således, at staten spekulerer mod selskaberne.</p> <p>Man kan indvende, at dette er det almindelige system på andre områder (f.eks. selskabskat og personskat). Korrekt, men det finder sin begrundelse i andre motiver (opdragelse/incitamenttænkning), der overskygger, men ændrer ikke på den økonomiske konklusion, og Forsikring & Pension har alene af den grund intet ønske om, at dette princip udbreddes til PAL-skattens område.</p> <p>Den helt åbenlyse løsning på det for alle og gennem mange år velkendte forhold, at renten i PAL § 27, stk. 5, er alt for høj til at matche en placering på ca. 3 måneder, er naturlig-</p>	<p>Det er korrekt, at det foreslåede princip, således at der indføres et spænd på 3,5 procentpoint mellem forrentningen af overskyende skat og tilgodehavende skat, er det samme som i selskabsskatteoven. Der er ikke tale om, at staten spekulerer mod pensionselskaberne. Da den nuværende pensionsafkastbeskatningslov blev indført med virkning fra og med indkomståret 2010 var der ingen acontoskatteordning. Efter ønske fra F&P blev der indført en frivillig acontoskatteordning. Pensionselskaberne er således ikke tvunget til at anvende acontoskatteordningen. Acontoskatteordningen er indrettet på den måde, at der</p>
--	--	---

	<p>vis at nedsætte renten for den- ne placering, men bevare den symmetriske forrentning.</p> <p>Dette kunne principielt gøres ved at fradrage 3,5 pct. point fra lovforslagsudkastets fore- slåede standardrente for såvel overskydende aconto-PAL som rest-PAL.</p> <p>Det foreslår Forsikring & Pen- sion ikke.</p> <p>Årsagen er, at den foreslåede gennemsnitlige standardrente anført i lovforslagsudkastets Tabel 1 er 5,4 pct. (mod 5,5 pct. for den gældende stan- dardrente), og at den foreslåe- de standardrente for 2012 i ta- bellen er 4,9 pct, dvs. 1,4 pct. point højere end den gældende på 3,5 pct. Dermed bliver ren- ten for overskydende aconto- PAL efter lovforslagsudkastet ca. 2 pct., og dermed fortsat væsentlig højere end en hvil- ken som helst realistisk risiko- fri rente over 3-6 måneder, herunder statens egen rente for en tilsvarende periode.</p> <p>Hvad enten restskat forrentes med en tilsvarende rente (symmetrisk) eller som efter lovforslagsudkastet med stan- dardrenten (3,5 pct.point høje- re), vil lovforslagets formule- rede formål altså ikke blive tilgodeset, omend en symme- trisk, men for høj rente vil friste mindre til såkaldt "speku- lation mod staten" end lov- forslagsudkastet asymmetriske løsning, hvor restskat straffes hårdere end overskydende skat belønnes, hvilket vil for- øge selskabernes renteoptima- le acontoindbetaling.</p> <p>Dette problem kan ikke løses</p>	<p>frivilligt kan indbetales rente- frit helt frem til den 19. febru- ar i året efter indkomståret. På dette sene tidspunkt, hvor ind- komståret er afsluttet, kender pensionsselskaberne det op- tjente formueafkast. Pensions- selskaberne har således særde- les gode muligheder for at indbetale en acontoskat, der er meget tæt på den endelige skat, og kan derfor minimere en eventuel renteudgift. Acon- toskatteordningen i pensions- afkastbeskatningsloven vurde- res derfor at være fordelagtig for pensionsselskaberne.</p> <p>Mens acontoskatteordningen er frivillig for pensionsselska- berne, er den imidlertid ikke frivillig for SKAT, der ikke kan nægte at modtage en acontoindbetaling. Da forrent- ningen af overskyende PAL- skat, som anført af Forsikring & Pension, overstiger, hvad pensionsselskaberne kan for- ventes at opnå i risikofri rente i en tilsvarende 3-måneders periode, indføres der som i selskabsskatteloven et rente- spænd på 3,5 procentpoint, der skal værne mod den potentielle risiko for, at pensionssel- skaberne systematisk indbeta- ler for meget i acontoskat.</p> <p>Forsikring & Pension anfører, at den asymmetriske løsning med et rentespænd vil friste pensionsselskaberne mere til såkaldt "spekulation" mod sta- ten ved at indbetale for meget i acontoskat. Det er imidlertid vanskeligt at se, at en lavere forrentning af overskydende skat, end efter nugældende regler, skulle medføre højere acontoskatteindbetalinger. Endvidere er der tillid til, at pensionsselskaberne ikke</p>
--	--	--

	<p>ved at øge spændet på 3,5 pct, da intet statisk spænd (på 3,5 pct eller et andet tal) kan gardere mod fremtidige ændringer i rentestrukturen.</p> <p>En mere direkte og fremtids-sikret løsning vil være at anvende en bid af den rentekurve, som selskaberne skal bruge til diskontering af deres forpligtelser (f.eks. den et-årige forwardrente), hvilket ikke vil byde på beregningsmæssige eller administrative udfordringer. Den er lavere og dermed mere realistisk og kan beregnes på et mere tidstro grundlag set i forhold til indbetalingstidspunktet.</p> <p>Denne løsning vil samtidig give staten et merprovenu i forhold til lovforslagsudkastet - baseret på udkastets forudsætning om, at rest-PAL må forventes at være af meget begrænset størrelse, da beregningsusikkerheden vurderes at være meget lille på indbetalingstidspunktet, og der derfor ikke er indbudget væsentlige indtægter af rest-PAL-forrentning i regeringens vurdering af lovforslagsudkastets økonomiske konsekvenser. Om dette er tilfældet vides ikke, da disse konsekvenser ikke er dekomponeret på lovforslagsudkastets delelementer, hvilket ellers ville have været informativt.</p> <p>Forsikring & Pension ser frem til en nærmere drøftelse af løsningen.</p>	<p>fremadrettet misbruger den fortsat meget gunstige acontoskatteordning i pensionsafkastbeskatningsloven, hvor acontoskatten kan indbetales rentefrit helt frem til den 19. februar i året efter indkomståret. Det vil dog fremover blive vurderet, om acontoskatteordningen fungerer hensigtsmæssigt.</p> <p>Forslaget er ikke imødekommet. En forrentning i PAL, der baserer sig på den et-årige forwardrente, vil bevirke, at forrentningen af PAL-skat adskiller sig væsentligt fra andre skatter og afgifter.</p>
--	--	---

For så vidt angår den del af lovforslaget, der vedrører ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, som blev sendt i høring den 9. november 2012, bemærker F&P følgende:

Lovforslaget er en reparationspakke til L 196 A, der blev vedtaget i Folketinget den 13. september 2012. Behovet for en reparationspakke til så ung en lov, er efter F&Ps opfattelse udtryk for, at man med fremrykningen af beskatningen af pensionskunderne slet ikke har overvejet de kollektive og udjævnende fordelingsmekanismer i kapitalpensioner i gennemsnitsrentemiljøet.

Fremrykningen af skatten på kapitalpensioner skulle bidrage til at neutralisere en kortsigtet forværring af den offentlige saldo på 5 mia. kroner. Der lå således ingen pensionspolitiske hensyn bag fremrykningen af pensionsafgiften. Ikke desto mindre griber skattereformen dybt ind i konstruktionen af pensionsprodukterne. Navnlig gennemsnitsrenteproduktet.

Det er en hovedregel i skatteretten, at der kun opkræves skat af indkomster, som er erhvervet. Denne regel krænker det foreliggende lovforslag. Med lovforslaget kræver staten skat af en indkomst, som kunden slet ikke har opnået ret til. De kollektive reserver ligger til sikkerhed for de krav, som kunderne har på forsikringsselskabet. Men reserver-

Gældende regler giver en utilsigtet mulighed for at udlodde ufordelte midler til en kapitalpension m.v. efter, at den er konverteret til en aldersforsikring m.v. Dette medfører, at der ikke betales afgift af ufordelte midler, som ellers ville være afgiftspligtige ved udbetaling af kapitalpensionen m.v. Det er hensigten med lovforslaget at håndtere denne man-

	<p>ne er netop kollektive og ufordelte, og den enkelte kunde har ikke opnået individuelt krav på midlerne.</p> <p>Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at modellen for beregning af afgift af de ufordelte midler er resultatet af en dialog med branchen. Det er korrekt. Gennem forhandlinger med Skatteministeriet er man nået frem til en model, der udgør det mindst mulige indgreb i forhold til produkterne og aftalerne med kunderne. Men det er et brud med skatteretlige principper, at pensionselskaberne pålægges at betale PBL-afgift, som erstatning for beskatning hos kunderne. Dette brud illustrerer de grundlæggende problemer, som ønsket om at fremrykke kundernes beskatning indebærer.</p> <p>På de givne præmisser er den fremlagte model acceptabel, også fordi den kan implementeres med færrest mulige omkostninger for kunderne i forhold til andre modeller, der har været foreslået. Det ændrer dog ikke ved at de samlede omkostninger af skattereformen for pensionsbranchen nu formentlig når op i nærheden af ½ mia. Samtidigt har F&P lagt vægt på, at modellen giver mindst mulig risiko for at kunder, som vælger <i>ikke</i> at afgiftsberigtige, kommer til at betale for, at andre kunder tager imod tilbuddet. Det er en væsentlig risiko, når man foretager en fiktiv opdeling af midler, der er kollektive i deres natur både før og efter beskatningen har fundet sted.</p> <p>Selvom F&P således har del-</p>	<p>gel i det eksisterende regelsæt.</p> <p>Forslaget om, at pensionsafgiften af ufordelte midler pålægges pensionselskaberne og ikke den enkelte pensionsopsparer, er et resultat af et konkret ønske fra Forsikring & Pension.</p> <p>Efter gældende ret vedtaget ved L 196 A betales der ikke</p>
--	--	---

	<p>taget i udformningen af forslaget, sætter F&P fortsat spørgsmålstegn ved om staten har et berettiget krav på afgift af ufordelte midler i gennemsnitsrente produkter.</p> <p>Sidst - men bestemt ikke mindst - finder F&P tidspunktet for ændringen fuldstændig uacceptabelt i forhold til det faktum, at skattereformen allerede i sin vedtagne form medfører enorme IT- og uddannelsesmæssige udfordringer for selskaberne. Processen omkring vedtagelse af reformen har været helt urimelig over for selskaberne og deres kunder, som med rette kan forvente information og vejledning om de nye produkter inden lovens ikrafttræden 1. januar 2012. Med den nye lov, der tidligst kan forventes vedtaget kort før jul, antager dette tidspres helt nye højder.</p> <p>Branchen oplever det meget frustrerende, at det tilsyneladende negligeres, at pensionskunderne igen og igen påføres omkostninger, når selskaberne hele tiden skal implementere ny lovgivning under meget stort tidspres. Samtidig oplever branchen, at politikere over en bred kam kritiserer pensionsselskaberne for langsommelighed mht. til bedre gennemsigtighed og for langsom tilpasning til ændrede markedsvilkår og kundebehov. Men det er et faktum, at de sidste års meget hyppige ændring af skattereglerne har tvunget selskaberne til at tilsidesætte internt igangsatte udviklingsplaner i selskaberne. Lovgivningspresset påfører kunderne store omkostnin-</p>	<p>afgift af ufordelte midler, som ellers ville være afgiftspligtige ved udbetaling af kapitalpensionen m.v. Det er ikke oplagt, hvorfor staten skulle give afkald på denne latente skat.</p> <p>Skatteministeriet er enig i, at det er beklageligt for både pensionsbranchen og Skatteministeriet, at der allerede nu og på et så sent tidspunkt før lovens virkningstidspunkt, skal repareres på loven. Skatteministeriet har naturligvis et medansvar herfor. Det havde naturligvis været bedst for både pensionsbranchen og Skatteministeriet, hvis problemet allerede var blevet opdaget og håndteret ved gennemførelsen af loven om afskaffelse af fradragsret for indbetalinger til kapitalpension, herunder i forbindelse med høringen af lovforslag L 196. Det ville oplagt have givet pensionsinstitutterne mere tid til at implementere de nye regler.</p> <p>Men når den eksterne høring og den efterfølgende behandling af lovforslaget i Folketinget ikke afdækkede problemet, er det så meget desto vigtigere at håndtere problemet her og nu – før muligheden for overførsel, herunder konvertering, træder i kraft d. 1. januar 2013.</p> <p>For at imødekomme og lempe pensionsbranchens administrative udfordringer er afgiften på ufordelte midler, som ovenfor anført efter ønske fra Forsikring & Pension, pålagt pensionsinstitutterne og ikke den enkelte pensionsopsparer. Dette medfører, at angivelses- og indbetalingsfristen ikke er 3</p>
--	---	---

	<p>ger og mere langsommelig produktudvikling.</p> <p>Bemærkninger til ændringer i PBL</p> <p>Afgift af ufordelte midler I lovforslagets bemærkninger og lovtækst bruges ofte udtrykket ”ufordelte midler knyttet til en kapitalforsikring”.</p> <p>F&P gør opmærksom på, at ordvalget kan forlede læseren til at tro, at den enkelte kundes pensionsordning har en andel af de ufordelte midler <i>tilknyttet</i>. Det vil imidlertid være en misforståelse, der kan give den opfattelse, at det er let at finde et korrekt afgiftsgrundlag - og ultimativt, at der er en form for individuel kunderet til denne ”tilknyttede andel”.</p> <p>De ufordelte midler er ufordelte. Hensættelserne er regnskabsmæssigt alene fordelt på de forskellige kontributionsgrupper i selskabet eller pensionskassen. Der kan ikke henføres en bestemt del til en enkelt kunde og slet ikke til den enkelte skattekode (eksempelvis kapitalpensionen) i en kundes samlede ordning. En pensionsordning består typisk af flere forskellige typer af pensioner og forsikringer. De ufordelte midler skal sikre, at selskabet kan honorere de forpligtelser, som selskabet</p>	<p>dage efter konverteringen. For at imødekomme pensionsbranchen er angivelses- og indbetalingsfristen for institutafgift på ufordelte midler sat til d. 31. maj i året efter konverteringsåret.</p> <p>Det følger af Finanstilsynets regler i hvilket omfang, de enkelte pensionskunder har rettigheder til de ufordelte midler. Forslaget er derfor bygget op med baggrund i disse regler. Det indebærer, at forslaget omfatter pensionsordninger, der må anses for at have ufordelte midler tilknyttet, fordi der netop er ufordelte midler tilknyttet den eller de kontributionsgrupper, som pensionsordningerne tilhører. En kontributionsgruppe kan i denne sammenhæng udgøre alle pensionselskabets ordninger, såfremt de ufordelte midler ikke er delt ud på enkelte grupper.</p>
--	--	---

har overfor pensionskunden på udbetalingstidspunktet. Først når en kunde får sin pension udbetalt, er det muligt præcist at opgøre, hvor meget af de ufordelte midler han eller hun har fået del i. Det er dermed også først på dette tidspunkt, at det giver mening at tale om, hvilken afgift der er den korrekte i kroner og ører. Altså - hvad ville staten have fået i afgift, hvis staten var forblevet medinvesteret.

Øvelsen i forhold til at fastlægge et beskatningsgrundlag til afgift på de ufordelte midler går altså ud på at finde et afgiftsbeløb, der er mindst muligt forkert og som går mindst muligt ud over de øvrige pensionskunder i selskabet. Hvis der beregnes afgift af for stor en del af de ufordelte reserver tager man reelt af reserveerne, der skal bruges til at styrke de andre kunders ordninger – ordninger der typisk er skattepligtige ved udbetaling. Matematisk korrekt kan afgiftsbeløbet aldrig blive, hvis afgiften skal tages, før pensionen udbetales.

Skatteministeriet er overordnet set enig i, at den foreslåede model for afgift på ufordelte midler på konverteringstidspunktet ikke kan give en matematisk præcis afgiftsberegning i forhold til de andele af de ufordelte midler, som pensionskunderne ender med faktisk at få. Det ville kræve, at det var muligt at se ind i fremtiden og forudse den faktiske fremtidige overførsel af de ufordelte midler til de konverterede kapitalpensioner m.v. frem til udbetalingstidspunktet.

Det er i den forbindelse også værd at bemærke, at forslaget lige så vel kan føre til, at afgiften på konverteringstidspunktet er for lille, som at den er for stor. Det har derfor været væsentligt for Skatteministeriet at udarbejde en model, der i det mindste er matematisk retfærdig på konverteringstidspunktet. Derfor skal eksempelvis den forholdsmæssige afgiftspligtige andel af kollektivt bonuspotentiale opgøres som den konverterede kapitalpensions depot i forhold til samtlige depoter i den pågældende gruppe.

	<p>Modellen i forslaget</p> <p><i>Kollektivt bonuspotentiale og akkumulerede værdireguleringer</i></p> <p>Modellen til beregning af afgift af akkumulerede værdireguleringer og kollektivt bonuspotentiale, som beskrevet i lovforslaget, kan bruges.</p> <p>Dog gør F&P opmærksom på, at F&P opfatter § 25, stk. 5, 3. pkt., således, at afgiften mindst skal svare til, hvis afgiften var beregnet ud fra en forholdsmæssig fordeling af afgiften på de enkelte rentegrundlag på kapitalpensionen og ikke ud fra den samlede pensionsordnings fordeling på forskellige rentegrundlag.</p> <p><i>Kollektive særlige bonushensættelser</i></p> <p>For kollektive særlige bonushensættelser bør der være øget fleksibilitet for så vidt angår tidspunktet for afregning af afgiften på disse.</p> <p>Selskabernes kapitalsammensætning er meget forskellig. Eksempelvis er kollektive særlige bonushensættelser ikke opbygget af fradragsberettigede midler, de stammer fra selskabets egenkapital.</p> <p>F&P mener ikke, at skatteaftalen fra foråret var i nærheden af at have til hensigt, at selskabernes basiskapital skulle beskattes. Derfor er det også rimeligt, at selskaber med kollektive særlige bonushensættelser får mulighed for at vente med at afgiftsberigtige denne del, til den udbetales til kunderne. Som forslaget er udformet, er der risiko for dobbeltbeskatning. Det sker, hvis pengene først beskattes i</p>	<p>Dette kan bekræftes.</p> <p>Kollektive særlige bonushensættelser, der stammer fra selskabets egenkapital, vil også efter gældende regler være afgiftspligtige ved en udbetaling fra kapitalpension. De skal derfor også være afgiftspligtige ved konvertering af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v.</p> <p>Et pensionselskabs egenkapital er i øvrigt primært opbygget af løbende overskud gennem årene. Egenkapitalen er således opbygget af det realiserede resultat og har derfor sin oprindelige baggrund i fradragsberettigede indbetalinger fra kunder m.v.</p> <p>Selvom en del af det realiserede resultat gennem nogle år har indgået i selskabets egenkapital for herefter at blive udloddet som kollektive særlige bonushensættelser, medfører</p>
--	--	---

	<p>selskabet og på et senere tidspunkt udloddes til kunder med skattepligtige pensionsordninger. Denne mulighed, som er særdeles realistisk, kan imødegås ved at selskabet får mulighed for at vælge beskatning på det tidspunkt, hvor pengene udbetales.</p> <p>Øvrige PBL-ændringer F&P noteret sig, at forslaget løser nogle problemstillinger, som F&P i dette efterår løbende har drøftet med Skatteministeriet. Således kan pensionsudbetalingsalderen på en kapitalpension, der konverteres i 2013 og 2014 opretholdes - også selvom pensionen i forbindelse med konverteringen sammenlægges med en ny aldersforsikring, der allerede har modtaget indskud. Dette sikrer at kunder kan sammenlægge deres kapitalpensioner og deres nye aldersforsikringer også selvom selskaberne ikke kan nå at tilbyde konvertering allerede fra 1. januar 2013. Vi ser gerne at adgangen til at beholde udbetalingsalderen på en kapitalpension eller supplerende engangsydelse ved konvertering og sammenlægning med en aldersforsikring/supplerende engangssum gøres permanent, så dette ikke bliver en del af overvejelserne for kunder, der på et senere tidspunkt ønsker at sammenlægge ordninger. F&P noterer sig også, at afgift skal afregnes i hele kroner. Dette er fornuftigt, hvis SKATs systemer ikke kan bringes til at modtage øre. F&P vurderede ikke, at det vil være et problem for os at sen-</p>	<p>det heller ikke, at kollektive særlige bonushensættelser bør være afgiftsfrie ved udbetaling.</p> <p>Forslaget er ikke imødekommet. Der henvises i øvrigt til kommentaren til PFA.</p> <p>Skatteministeriet har forstået på F&P, at udfordringen har været at sikre, at forsinkelser i tilbud om afgiftsberigtigelse af kapitalpensioner ikke medførte, at kunderne mistede mulighed for at få deres pension udbetalt med pensionsudbetalingsalder 60 år.</p> <p>Udfordringen var alene knyttet til den situation, hvor selskaberne ikke ville kunne nå at tilbyde at afgiftsberigtige en kapitalpension, før der modtages indbetalinger til en ny aldersforsikring.</p> <p>Pensionsinstitutterne har store udfordringer med at blive klar til at kunne afgiftsberigtige de nuværende kapitalpensioner allerede fra d. 1. januar 2013, og lovforslaget øger disse udfordringer, hvilket Skatteministeriet anerkender. Derfor er forslaget begrænset til konverteringer i 2013 og 2014 ud fra den betragtning, at pensionsinstitutterne i hvert fald herefter må forventes at kunne ekspedere kundernes ønsker om fremrykning af beskatningen inden for relativt kort tid.</p>
--	--	--

	<p>de øre-beløb i forbindelse med arbejdet med L196A, men vi kan godt skære decimalerne af, for at få administrationen hos SKAT til at glide.</p> <p>Bemærkninger til ændringer i PAL F&P har ingen bemærkninger til de foreslåede ændringer i PAL.</p>	
FSR - Danske Revisorer	<p><u>§ 5, nr. 1- skønsmæssig ansættelse af gaveafgift</u> Efter FSRs opfattelse bør der benyttes andre virkemidler end en skønsmæssig ansættelse for at fremprovokere en gaveanmeldelse. Det vil for skatteyderen være et væsentligt besvær og formentligt betyde en større udgift til professionel hjælp, hvis der skal føres skattesager på baggrund af SKATs skøn over en mulig gave, som SKAT i øvrigt ifølge bemærkningerne alene har en fornemmelse af, at skatteyderen har modtaget.</p> <p>Som FSR læser bemærkningerne, lægges der ikke op til, at SKAT har pligt til først at anmode om og herefter rykke for en gaveanmodning, inden der kan gennemføres et skøn. FSR finder dette uheldigt og anmoder Skatteministeriet om at bekræfte, at SKAT naturligvis først skal anmode skatteyderen om en gaveanmeldelse og eventuelt også rykke herfor, inden det er muligt for SKAT at skønne. Herudover skal der tages hensyn til, hvorvidt skatteyderen mener, at der foreligger en gave eller ej, og dette spørgsmål bør være afklaret, inden SKAT kan skønne.</p>	<p>Som det også er nævnt i bemærkningerne, skal der foreligge oplysninger, der tyder på, at der er givet en gave, før der kan laves en skønsmæssig ansættelse. Det kan f.eks. være oplysninger om pengeoverførsler og oplysninger i boopgørelser om givne gaver.</p> <p>En gave vil således ikke blive ansat ved skøn alene på SKATs fornemmelse for, at der skulle være givet en gave. Det skal være underbygget af objektive kendsgerninger, før der udløses en skønsmæssig ansættelse.</p> <p>I praksis vil SKAT ved afslutningen af en kontrolsag, hvor der er konstateret en mulig gave, udlevere gaveanmeldelser, således at den afgiftspligtige får mulighed for at behandle dette spørgsmål, sammen med de øvrige spørgsmål, der rejses i kontrolsagen.</p> <p>Som anført i bemærkningerne skal der ved fastsættelse af en skønsmæssig gaveafgift ske høring af parterne i en gaveoverdragelse, inden der kan gennemføres en skønsmæssig ansættelse af en gaveafgift.</p> <p>En fremgangsmåde, som den FSR foreslår, med rykkere for</p>

	<p><u>§ 5, nr. 2 – forlængelse af SKATs indsigelsesfrist</u></p> <p>Det forekommer som en unødigt fristforlængelse, når SKATs frist forlænges fra de nuværende 3 måneder til 6 måneder for godkendelse af gaveanmeldelserne. Når gaven ydes i forbindelse med f.eks. et generationsskifte, hvor den skatte- og afgiftsmæssige behandling kan have afgørende betydning for parterne er 6 måneder en meget lang frist. I de tilfælde vil gaveanmeldelserne ofte blive indsendt umiddelbart i forlængelse af transaktionen og det bør derfor være muligt for SKAT at indsætte de nødvendige ressourcer til at kunne godkende gaveanmeldelsen indenfor de nugældende 3 måneder.</p> <p>Ifølge bemærkningerne skyldes fristforlængelsen behovet for en mere forsvarlig sagsbehandling. FSR hører gerne om det er ministeriets opfattelse, at der ikke hidtil har været en forsvarlig sagsbehandling?</p> <p>I bemærkningerne står, at skatteyderne fortsat kan få et hurtigt svar på værdiansættelsen af gaven ved at få et bindende svar. Der spørges om Skatteministeriet for fremtiden vil sikre, at sagsbehandlingstiden på et bindende svar vil være væsentlig under 6 måneder? Hvis det er muligt at give et bindende svar væsentligt hurtigere end 6 måneder, hvorfor dette så ikke er muligt ved SKATs almindelige sagsbehandling?</p>	<p>manglende gaveanmeldelse skønnes derfor ikke i praksis hensigtsmæssig.</p> <p>Det er ikke ministeriets opfattelse, at sagsbehandlingen hidtil har været uforsvarlig, men fristforlængelsen gennemføres bl.a. for at give mulighed for længere tid til at behandle og drøfte indsigelser mv. fra parterne i en gaveoverdragelse og deres rådgivere.</p> <p>I praksis er der forskel på sagsbehandlingen i almindelige gavesager og sagsbehandlingen ved afgivelse af bindende svar. Anmodning om bindende svar skal indeholde alle de oplysninger af betydning for svaret, som står til rådighed for spørgeren, jf. skatteforvaltningslovens § 24, stk. 1. Processen vedr. bindende svar berøres således ikke af dette lovforslag.</p>
--	---	--

	<p><u>§ 15, nr. 1 – SIKAV</u></p> <p>Det fremgår af bemærkningerne til § 15, nr. 1, at en udloddende investeringsforening jf. LL § 16 C kan omdannes til en SIKAV, som også minimumsbeskattes uden at dette har skattemæssige konsekvenser for hverken foreningen/SIKAV'en eller investorerne.</p> <p>Dette giver anledning til to forhold:</p> <p>FSR ønsker at få bekræftet, at en omdannelse fra en SIKAV til en investeringsforening også kan ske skattefrit. Udgangspunktet må være det samme, som ved omdannelse fra ApS til A/S.</p> <p>Formuleringen i fusionsskatte-lovens § 14, stk. 1, nr. 7 bør efter FSRs opfattelse opdateres, således at ”udloddende investeringsforeninger” efter LL § 16 C, stk. 1,1. pkt. ændres til investeringsinstitutter med minimumsbeskatning. Dermed sikres det, at der også er hjemmel til en fusion mellem en SIKAV og en investeringsforening</p>	<p>Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til høringssvaret fra Videnscentret for Landbrug.</p> <p>En omdannelse fra minimumsbeskattet SIKAV til minimumsbeskattet investeringsforening har ingen skattemæssige konsekvenser. Da såvel den subjektive skattepligt af investeringsenheden og beskatning af deltagerne er den samme, uanset om enheden er en minimumsbeskattet SIKAV eller en minimumsbeskattet investeringsforening, kan ændringen sidestilles med den situation, hvor et anpartsselskab ændres til et aktieselskab, som efter praksis ikke anses for at være en afståelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslaget.</p> <p>Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytning m.v., er den foreslåede ændring allerede foretaget i lovens § 4, nr. 2.</p>
--	---	--

§ 15, nr. 7 og nr. 8- SEL § 11

B

Generelle bemærkninger

FSR har tidligere påpeget en række problemer vedrørende reglerne i SEL § 11 B og 11 C, og skal derfor anerkende, at der med lovudkastet tages initiativ til at rette op på nogle af disse problemer.

Vi anfører i det følgende dels nogle bemærkninger til de foreslåede ændringer, ligesom vi kort redegør for en yderligere problemstilling, som lovudkastet ikke tager hånd om.

§ 15, nr. 7- Ændring af beregningsgrundlaget for standardrenten

FSR kan tilslutte sig, at standardrenten opgøres på grundlag af virksomhedernes reelle lånerente, frem for som nu på grundlag af obligationsrenten. En standardrente svarende til Danmarks Nationalbanks opgjorte kassekreditrente vil alt andet lige give en bedre overensstemmelse med virksomhedernes faktiske lånerente.

I mange tilfælde vil en standardrente svarende til Danmarks Nationalbanks opgjorte kassekreditrente imidlertid være lavere end virksomhedens faktiske lånerente. Dette er efter FSRs opfattelse et problem, der bør gøres noget ved.

Dette hænger for det første sammen med, at den opgjorte kassekreditrente ikke nødvendigvis er udtryk for en langfristet lånerente for virksomhederne. Ved finansiering af større anlægsinvesteringer vil virksomhederne oftest optage langfristede anlægslån, som

Der henvises til kommentaren til bemærkningerne fra Dansk Industri i høringskemaet.

normalt forrentes med en højere rente end kassekreditrenten.

For det andet vil virksomhederne ofte have behov for finansiering ud over hvad der kan finansieres via en kassekredit. Når sådanne lån sikkerhedsmæssigt er efterstillet virksomhedens kassekreditfinansiering, vil renten på lånene være højere end kassekreditrenten.

Sammenfattende kan man derfor sige, at der med lovforslaget indføres et system, hvor standardrenten opgøres på en måde, der generelt giver en bedre overensstemmelse med udviklingen i virksomhedernes reelle lånerente, men at standardrenten i en række tilfælde vil være lavere end den konkrete virksomheds faktiske, gennemsnitlige lånerente for det pågældende år.

Hensigten med renteloftsreglen var at imødegå, at selskaber kunne få fradrag for renteudgifter i Danmark til finansiering af erhvervsaktiver m.v. i udlandet, hvor afkastet ikke er skattepligtigt her i landet (L 213 (FT2006/07), almindelige bemærkninger, afsnit 2.3). Efter FSRs opfattelse bør en virksomhed derfor principielt have fradrag for den del af sine faktiske renteudgifter, der kan henføres til dens kvalificerende aktiver.

Fremførsel af urealiserede kurstab på renteswaps (forslagets § 15, nr. 8)

FSR kan tilslutte sig, at der indføres mere fleksible regler

	<p>for fremførelse af beskærne, urealiserede tab på renteswaps.</p> <p>FSR har dog en række spørgsmål til forståelsen af den foreslåede regel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Er det det datterselskab, som udtræder af sambeskatningen, som suverænt kan beslutte, at beskærne, urealiserede kurstab på datterselskabets egne renteswaps skal fremføres i datterselskabet selv efter udtræden af sambeskatning? - Gælder der nogen tidsfrister eller formkrav i denne forbindelse? - Hvorledes sikrer man, at administrationsselskabet i den sambeskatning, som datterselskabet udtræder af, underrettes om datterselskabets beslutning om selv at fremføre kurstabet? - Hvorledes fungerer den foreslåede regel i tilfælde af, at et udtrædende datterselskabs urealiserede kurstab overstiger den samlede saldo i administrationsselskabet, f.eks. fordi andre selskaber i sambeskatningen har haft gevinst på finansielle kontrakter i samme år, som det udtrædende datterselskab havde tab? Skal det udtrædende datterselskab så alene have restsaldoen? Det særlige ved renteswaps er jo netop, at kursudsving går i nul over løbetiden, således at et kurstab i et år modsvares af en kursgevinst i et senere år, da renteswappen altid ved udløbet går i nul. 	<p>Det er udgangspunktet, at administrationsselskabet beholder alle fremførbare kurstab, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 10, 1. pkt.</p> <p>Ved lovforslaget gives der herudover mulighed for, at hvis det datterselskab, der har indgået renteswappen udtræder af sambeskatningen, kan dette datterselskab i stedet fremføre urealiserede tab på renteswapaftaler vedrørende lån med sikkerhed i fast ejendom i fremtidige gevinster på renteswappen. Såfremt urealiserede tab på renteswappen fremføres i datterselskabet, skal dette tilkendegives over for SKAT senest ved datterselskabets selvangivelse.</p> <p>Administrationsselskabet må nødvendigvis reducere saldoen tilsvarende.</p> <p>Det er efter de gældende regler frivilligt, om et selskab vælger at modregne efter den almindelige regel, hvorefter der kan ske modregning i de første tre indkomstår efter det år, hvor fradraget beskæres, eller om selskabet ønsker at gøre brug af den særlige regel, hvorefter urealiserede tab på renteswaps kan fremføres til modregning i gevinst på samme kontrakt i et senere år.</p> <p>I det omfang en del af saldoen for urealiserede kurstab, som knytter sig til renteswappen, er udnyttet i administrationsselskabet til modregning i gevinster på andre finansielle kontrakter, vil det alene være rest-</p>
--	---	---

	<p>Vi skal venligst anmode om, at den foreslåede regel illustreres ved nogle taleksempler, herunder hvordan saldoen for kurstab og saldoen for renteswaptab føres forinden datterselskabet udtræder og hvordan den rette del heraf henføres til det udtrædende selskab.</p>	<p>saldoen, som datterselskabet kan fremføre. Tabet på renteswappen kan således ikke benyttes to gange.</p> <p>Nedenstående er forsimplede eksempler, der illustrer forskellen alt afhængig af, om administrationsselskabet har valgt at anvende 3 års-reglen eller ej.</p> <p>Eksempel 1:</p> <p>År 1 Et administrationsselskab bliver rentefradragsbegrænset af nettokurstab på gæld med 5 mio.</p> <p>År 2 Et datterselskab i koncernen har i år 2 afdækket et 5-årigt ejendoms lån med variabel rente. Afdækningen (renteswapaftalen) giver en fast rente. Aftalen indgås på markedsvilkår. Markedsværdien ved indgåelsen er 0. Umiddelbart efter aftalens indgåelse falder den variable markedsrente uventet, og renten forventes herefter ikke at blive ændret i aftalens løbetid (hvilket heller ikke sker). Datterselskabet oplever således et kurstab på renteswappen.</p> <p>Datterselskabet bliver i år 2 rentefradragsbeskåret med 5 mio. kr. som følge af urealiseret kurstab på renteswappen.</p> <p>Herudover har koncernen yderligere i år 2 et kurstab på gæld på 1 mio. kr., som også rentefradragsbeskæres.</p> <p>Administrationsselskabet har således i år 2 en samlet saldo på kurstab til fremførsel på 11</p>
--	---	---

		<p>mio., hvoraf 5 mio. kr. stammer fra år 1, 5 mio. kr. stammer fra det urealiserede kurstab på renteswappen i år 2 og 1 mio. kr. stammer fra kurstab på gæld i år 2.</p> <p>År 3 I år 3 har administrationselskabet kursgevinster på gæld på 7 mio. kr. og herudover har datterselskabet en urealiseret kursgevinst på renteswappen på 1 mio.</p> <p>Administrationsselskabet vælger at modregne efter 3-årsreglen. Den samlede saldo på 11 mio. nedbringes til 3 mio., hvoraf de 5 mio. vedrører år 1, mens 3 mio. vedrører år 2. Administrationsselskabets samlede restsaldo vedrørende år 2 kan selskabet vælge at fordele, således at saldoen for almindelige kurstab nedbringes til 0, mens saldoen, der knytter sig til renteswappen, nedbringes til 3.</p> <p>Herefter sælges datterselskabet ud af koncernen. Datterselskabet kan herefter tage det resterende kurstab, der relaterer sig til renteswappen, med ud. Dette kurstab udgør 3 mio.</p> <p>Datterselskabet eller et eventuelt nyt administrationselskab kan herefter fremføre dette uudnyttede kurstab i senere gevinster på renteswappen i dennes restløbetid eller alternativt i andre kursgevinster m.v. efter 3-årsreglen regnet fra kurstabets opståen (år 2).</p> <p>Det står i øvrigt koncernen frit for at kompensere datterselskabet for det anvendte kurstab ved et skattefrit tilskud in-</p>
--	--	--

	<p>Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede regel, at et urealiseret tab alene kan modregnes i fremtidige gevinster på samme kontrakt, hvis datterselskabet vælger selv at fremføre det urealiserede tab. Denne væsentlige begrænsning fremgår ikke af den foreslåede lovtekst, men bør efter FSRs opfattelse gøre det, såfremt det virkelig er hensigten, at der skal gælde en sådan begrænsning.</p> <p>FSR hører gerne ministeriets begrundelse for en sådan begrænsning? Så længe datterselskabets urealiserede kurstab</p>	<p>den koncernforbindelsen op- hører.</p> <p>Eksempel 2:</p> <p>Samme forudsætninger som eksempel 1, men administrations- selskabet vælger i år 3 i stedet at anvende den urealise- rede gevinst på swappen i tab på swappen efter SEL § 11b, stk. 10, 2. pkt.</p> <p>Herefter fradrager administra- tionsselskabet de beskårne tab for år 1 med 5 mio. kr. og det beskårne tab på 1 mio. vedr. gæld i år 2.</p> <p>Herudover fradrager admini- strationsselskabet 1 mio. i det urealiserede tab på renteswap- pen fra år 2.</p> <p>Der indgår herefter 1 mio. i kursgevinst i den skattepligti- ge indkomst.</p> <p>Når datterselskabet sælges ud af koncernen, kan det tage de resterende 4 mio. kr. med, som relaterer sig til renteswappen.</p> <p>Det er korrekt, at det af be- mærkningerne fremgår, at dat- terselskabet kan fremføre de rentefradragsbegrænsede ureali- serede kurstab i fremtidige kursgevinster på samme kon- trakt. Det kan dog tiltrædes, at datterselskabet også efter lov- teksten har mulighed for at fremføre tabet i gevinst på dat- terselskabets øvrige finansielle kontrakter, og at det også er i overensstemmelse med formål- let med bestemmelsen.</p>
--	---	---

	<p>indgår i administrationsselskabets samlede saldo gælder der ingen sådan begrænsning, og kurstabet kan derfor modregnes i gevinster på andre finansielle kontrakter og gæld i de efterfølgende 3 år. Der ses ikke at være nogen særlige værnshensyn som tilsiger, at modregning skal være begrænset til gevinster på samme kontrakt i de tilfælde, hvor datterselskabet vælger selv at fremføre tabet.</p> <p>FSR skal endvidere anmode om at få oplyst Skatteministeriets forståelse af reglen i § 11 B, stk. 4, nr. 3, 6. pkt. i følgende tilfælde:</p> <p>Et selskab indgår en renteswap i år 1. Renteswappen vedrører lån med sikkerhed i fast ejendom.</p> <p>Ved udgangen af år 1 har swappen en positiv markedsværdi på +10, dvs. der er en urealiseret gevinst på +10. Den gevinst kan ikke medregnes ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne (NFU), jf. SEL § 11 B, stk. 4, nr. 3, 6. pkt., men gevinsten kan fremføres ved efterfølgende indkomstårs opgørelse af NFU.</p> <p>I år 2 reduceres den positive markedsværdi. På et tidspunkt i løbet af året, hvor den positive markedsværdi er reduceret til +6, vælger selskabet at lade kontrakten førtidsindfri, dvs. selskabet modtager en kontant betaling fra swap-modparten på +6, hvorefter kontrakten er afviklet/afsluttet.</p> <p>I år 2 har selskabet således en udgift på -4 (lagerværdi primo +10 minus indfrielsessum +</p>	<p>Selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 6. pkt., er formuleret således, at urealiserede gevinster ikke medregnes ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifter. Derimod kan den urealiserede gevinst fremføres til modregning i senere års urealiserede eller realiserede tab på samme kontrakt. I tilfælde af, at renteswapaftalen indfries før tid, og hele den oparbejdede gevinst derved ikke udnyttes i senere års tab på samme kontrakt, kan gevinsten ikke udnyttes i andre tab, hvorfor fremførslen bortfalder ved indfrielse.</p> <p>Det er således udelukkende en regel, der har betydning for opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne. I år 1 sker der beskatning af gevinsten på 10 (gevinsten indgår ikke i NFU). I år 2 får koncernen et fradrag på 4 i den skattepligtige indkomst (som heller ikke indgår i NFU, da det realiserede tab modsvares af den fremførte gevinst). Fremførslen af de 6 bortfalder ved realisationen.</p>
--	---	---

6). Heri modregnes gevinst på +4 fra år 1. Dvs. NFU for år 2 = 0.

Kan Skatteministeriet bekræfte, at udgiften på -4 i år 2 skal opfattes som et "urealiseret" tab på -10, og en realiseret gevinst på +6? Denne opfattelse vil sikre at hele den urealiserede gevinst på +10 fra år 1 vil kunne fremføres i det urealiserede tab på -10 i år 2. Opfattes udgiften i år 2 derimod som en nettoudgift, medfører reglen en asymmetri, idet selskabet forsat vil have en gevinst på 6 til fremførsel, men da kontrakten er afsluttet, fremkommer der ikke senere tab på samme kontrakt, som gevinsten kan modregnes i.

Ikrafttræden

Muligheden for, at et datterselskab kan tage beskårne realiserede kurstab på renteswaps med sig ved ophør af samskatningen, foreslås at træde i kraft fra og med indkomståret 2013. Det følger af bemærkningerne til ikrafttrædelsesreglen, at "*Forslaget om renteswap er udelukkende begunstigende for et selskab, idet en utilsigtet beskatning undgås*". Det er FSRs opfattelse, at en fjernelse af en utilsigtet beskatning ikke bør fremstå som en "begunstigelse", men derimod stille selskabet som om den utilsigtede beskatning ikke var indtrådt.

For at opfylde dette hensyn blev reglen om tab på renteswap i 2011 vedtaget med en mulighed for at fremføre kurstab, der var indregnet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomståret

Det er ikke hensigtsmæssigt at give reglen tilbagevirkende kraft. En tilbagevirkende kraft som ønsket vil i visse situationer kræve skattemæssig omgørelse langt tilbage i tid og i visse situationer for selskaber, som ikke længere er koncernforbundne. Det vil ikke kunne administreres i alle tilfælde.

2008 og senere. Tilsvarende bør efter FSRs opfattelse gælde med nærværende forslag, således at den utilsigtede beskatning undgås, ved at selskaber får mulighed for at kunne vælge at anvende den foreslåede regel for indkomståret 2008 eller senere.

Andre bemærkninger

Det er glædeligt, at Skatteministeriet tager hul på at løse nogle af de problemer, som renteloftsreglerne og EBIT-reglen giver anledning til i forbindelse med udtræden af sambeskatning.

Skatterådets bindende svar SKM 2012.486 illustrerer problemerne i relation til EBIT-saldoen. I denne sag bekræftede Skatterådet, at det udtrædende selskab bevarede hele den fremførte EBIT-saldo, idet det udtrædende selskab var administrationselskab i sambeskatningen. Havde det udtrædende selskab derimod ikke været administrationselskab, ville resultatet derimod utvivlsomt have været, at det udtrædende selskab ikke ville kunne fremføre nogen "EBIT-saldo" efter udtræden, uanset om EBIT-saldoen klart kan henføres til fradragsbegrænsede finansieringsudgifter i det udtrædende selskab.

Efter FSRs opfattelse er der derfor et behov for mere smidige regler på dette område, således at selskaber, der udtræder af en sambeskatning, får mulighed for efter udtræden at fremføre egne nettofinansieringsudgifter, som er blevet beskåret efter SEL § 11 C.

Bemærkningerne falder udenfor formålet med dette lovforslag. Jeg ser i øvrigt ikke umiddelbart noget behov for at smidiggøre reglerne for udtræden af sambeskatning yderligere.

De forhold, som FSR påpeger vedr. EBIT-saldoen, kan evt. håndteres ved, at det udtrædende selskab modtager et skattefrit tilskud til kompensation for det anvendte kurstab.

	<p style="text-align: center;">---</p> <p>FSR har ingen bemærkninger til den del af lovforslaget, der vedrører ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, som blev sendt i høring den 9. november 2012.</p>	
<p>InvesteringsForenings-Rådet (IFR)</p>	<p><u>Indberetning af udbytter af aktier</u></p> <p>Ifølge kildeskattelovens § 66 er et udloddende selskab forpligtet til at indsende udbytteangivelse til SKAT. Angivelsen skal indgives måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om at udlodde. For små virksomheder vil det sige senest den 10. i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen.</p> <p>Lovforslaget ændrer ikke på, at der skal indberettes den 10. i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at udlodde.</p> <p>IFR benytter dog lejligheden til at gøre opmærksom på, at fristen i praksis volder problemer – særligt i to situationer:</p> <p><i>1) Angivelsesfrist i forbindelse med udlodning på den ordinære generalforsamling</i></p> <p>Investeringsforeningerne afholder generalforsamlinger i foråret, når der foreligger et endeligt regnskab.</p> <p>Da generalforsamlingen først kan afholdes, når der foreligger et endeligt regnskab (dvs. tidligst ved udgangen af februar måned), og foråret inde-</p>	<p>Som det fremgår af IFR's kommentarer er de nævnte problemstillinger vedrørende indberetning af udbytte og angivelse af udbytteskat problemstillinger, som allerede eksisterer i dag. Det er dermed ikke problemstillinger, som skabes af lovforslaget og eventuelle ændringer ligger uden for dette lovforslag.</p> <p>Problemstillingerne vil dog blive overvejet, og i det omfang disse overvejelser giver anledning til at ændre reglerne, vil sådanne ændringer blive fremsat på et senere tidspunkt.</p>

holder en del helligdage, kan det nogle år i praksis være vanskeligt at finde et tidspunkt at afholde generalforsamling på og samtidig leve op til kravet om at indberette senest den 10. i måneden efter generalforsamlingen.

IFR ønsker derfor, at små virksomheder kunne få en længere eller eventuelt samme indberetningsfrist som store virksomheder, dvs. den sidste hverdag i den efterfølgende måned.

2) *Investeringsforeningers indberetningspligt i forbindelse med skattepligtig fusion*

For selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 8A er virkningstidspunktet for en skattepligtig fusion generalforsamlingstidspunktet. Efter ikrafttrædelsen af lov om investeringsforeninger m.v. (lov nr. 456 af 18. maj 2011) er investeringsforeninger imidlertid ikke længere omfattet af regelsættet for aktieselskaber, men af sit eget regelsæt.

Det betyder, at investeringsforeninger i stedet følger selskabsskattelovens § 5. Det betyder, at skattepligten fortsætter indtil tidspunktet for opløsningen.

Civilretligt opløses en forening, der ophører ved en skattepligtig fusion, ikke på generalforsamlingstidspunktet, men først på det tidspunkt, hvor Finanstilsynet har godkendt den skattepligtige fusion jf. § 103 i lov om investeringsforeninger, dvs. på selve ombytningsdagen.

Skatteministeriet har i binden-

de svar SKM 2012.52SR statureret fusionen i skatteretlig henseende som gennemført på ombytningsdagen, jf. SKM 2012.52SR.

Nogle foreninger er imidlertid i praksis blevet mødt af kravet om at skulle indsende en udbytteangivelse allerede den 10. i måneden efter, at fusionen er vedtaget på generalforsamlingen.

Skatteretten følger sædvanligvis civilretten. Det er i praksis umuligt at opgøre udlodningen på generalforsamlingstidspunktet, idet foreningen skal fortsætte med at regulere minimumsudlodningen frem til ombytningsdagen. Der kan godt gå flere måneder imellem vedtagelsen af fusionen på generalforsamlingen og ombytningsdagen/godkendelse fra Finanstilsynet, og investorerne kan dermed også være nogle helt andre på ombytningstidspunktet end på generalforsamlingstidspunkt. På den baggrund anmoder IFR om, at det i skattekontrolloven præciseres, at udbytte/slutudlodningen i forbindelse med en skattepligtig fusion i en investeringsforening først skal indberettes til SKAT i måneden efter ombytningsdagen.

Skattepligt for SIKAV's

Ifølge lovforslaget bliver SIKAV'er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, hvorefter de bliver fuldt skattepligtige.

Lovforslaget lægger derudover op til, at den subjektive skattepligt for investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, hvad enten de er or-

SIKAV'er kan efter de eksisterende regler beskattes enten efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, eller efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2.

Efter lovforslaget skal både SIKAV'er og investeringsforeninger, som er omfattet af ligningslovens § 16 C, det vil

	<p>ganiseret som investeringsforeninger eller som "selskaber for investering med variabel kapital" (SIKAV), fremover skal være reguleret af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, litra c.</p> <p>Det indebærer, at SIKAV's, som har status som investeringsinstitut med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, vil blive beskattet på samme måde som investeringsforeninger, der har status som et investeringsinstitut med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C.</p> <p>Kontoførende investeringsforeninger vil fortsat være omfattet af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.</p> <p>Fra IFR's side ønskes at det tydeliggøres, eventuelt i bemærkningerne til selskabsskatteloven, at SIKAV'er også skatteretligt kan være omfattet af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, dvs. af reglerne for investeringsselskaber og kan være omfattet af reglerne for kontoførende foreninger. Uanset at SIKAV'en benævnes et "selskab", så opfører den sig på de for skatteretten afgørende områder som en investeringsforening. Der synes således ikke at være juridiske argumenter for, at SIKAV'en ikke skulle kunne tage de samme skattemæssige former som investeringsforeninger.</p> <p>Endelig foreslås for præciseringsskyld, at selskabsskattelovens § 1, stk. 7 og 8, hvor det hedder "stk. 1, nr. 5, litra c og nr. 6", ændres til "stk. 1, nr. 5, litra c, eller nr. 6," jf.</p>	<p>sige alle minimumsbeskattede investeringsinstitutter, beskattes efter den foreslåede selskabsskattelovs § 1, stk. 1, nr. 5, litra c. Det betyder, at de beskattes på samme måde, som de eksisterende udlodende investeringsforeninger.</p> <p>Efter den foreslåede lovændring kan SIKAV'er enten beskattes efter den foreslåede selskabsskattelovs § 1, stk. 1, nr. 5, litra c, eller selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, som vedrører de i aktieavancebeskatningslovens § 19 definerede investeringsselskaber. Dette fremgår nu af bemærkningerne til lovforslaget.</p> <p>SIKAV'er kan ikke beskattes som kontoførende investeringsforeninger, idet det fremgår af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, at det alene er investeringsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, som kan blive kontoførende. En ændring så SIKAV'er kan beskattes på samme måde som kontoførende investeringsforeninger falder uden for rammerne af lovforslaget.</p> <p>De foreslåede ændringer er indarbejdet i lovforslaget.</p>
--	--	---

	<p>lovudkastets § 15, nr. 4-5, eftersom afgørelsen af hvorvidt en investeringsforening er omfattet af § 1, stk. 1 nr. 5 litra c) eller nr. 6, ifølge lovforslaget synes at bero på et "enten eller" afhængig af den skattemæssige status.</p> <p><u>Værdipapirfonde</u></p> <p>Samtidig med at der i lov om investeringsforeninger blev givet mulighed for at etablere investeringsinstitutter i form af SIKAV's som alternativ til investeringsforeningsstrukturen, blev der indført mulighed for, at investeringsinstitutter også kan etableres som værdipapirfonde administreret af et administrationselskab (jf. lov nr. 557 af 18. juni 2012).</p> <p>Værdipapirfonde er efter de gældende skatteregler såkaldte skattemæssigt transparente enheder, hvilket indebærer, at investorerne skal beskattes af afkastet fra de underliggende værdipapirer som om, investor havde foretaget investeringen direkte i de underliggende værdipapirer.</p> <p>I praksis medfører dette eksempelvis, at de hidtidige investorer skal anses for at have afstået en ideel andel af de underliggende værdipapirer, når der træder en ny investor ind i fonden. En sådan transparent beskatning er i praksis umulig at gennemføre som følge af de detaljerede skattemæssige rapporteringskrav.</p> <p>For at sikre, at værdipapirfonde bliver et reelt alternativ til investeringsforeninger og SIKAVs, foreslås, at skattereglerne tilpasses, således at værdipapirfonde også skrives ind i</p>	<p>Værdipapirfonde er civilretligt ikke selvstændige juridiske enheder, men et aftalebaseret finansielt produkt, som udbydes af et investeringsforvaltningsselskab. Fondens aktiver ejes af deltagerne kollektivt, idet de hver især ejer en til deres andel svarende ideel andel af de aktiver, som til enhver tid er i fonden. Der kan ikke gøres udlæg i fondens aktiver.</p> <p>Da der civilretligt ikke er tale om selvstændige juridiske enheder, anses "enhederne" som skattemæssigt transparent.</p> <p>Det er i skatteretten et generelt princip, at kun selvstændige juridiske personer kan anses for selvstændige skattesubjekter. Værdipapirfonde, som er et aftalebaseret finansielt produkt, kan derimod ikke anses for selvstændige skattesubjekter. Det er derfor korrekt, at investorerne i værdipapirfonde anset for at have foretaget investeringen direkte, således at de hver især beskattes af deres andel af gevinster, tab mv. på aktiverne i værdipapirfonden.</p> <p>Det er ikke entydigt, hvorvidt det er en fordel for investorerne, at investeringsenheden anses for et selvstændigt retssubjekt. Bl.a. kan det være en</p>
--	--	--

	selskabsskatteloven.	fordel for investorerne, at der er tale om en transparent enhed i relation til muligheden for at opnå credit for skatter betalt i udlandet.
KL	Ingen bemærkninger.	
KPMG- Statsautoriseret Revisionspartnerselskab	<p>For så vidt angår den del af lovforslaget, der vedrører ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, som blev sendt i høring den 9. november 2012, finder KPMG, at udkastet mangler en justering af den uheldige egenskab i de gældende regler, der bevirker en dobbeltbeskatning af det påløbne afkast på ordningen i forbindelse med konverteringen fra kapitalpension til en aldersopsparing.</p> <p>Som reglerne foreligger, beskattes det på ordningen tilskrevne afkast i ophørsåret to gange, dels beskatning efter PAL og dels afgift efter PBL, da afgiften efter PBL beregnes af ordningens værdi/indestående <i>inklusive</i> tilskrevet afkast på konverteringstidspunktet og da skatten efter PAL beregnes ved årets udgang af hele det i året tilskrevne afkast.</p> <p>KPMG foreslår, at regelsættet tilpasses de eksisterende regler i PAL § 23, hvorefter afgiften efter PBL beregnes af ordningens værdi/indestående <i>efter</i> pensionsafkastskat.</p>	Der henvises til kommentaren til Finansrådet.
Landbrug & Fødevarer	Landbrug & Fødevarer er enig i, at skatte- og afgiftslovgivningen har væsentlig betydning for et stort antal borgere og alle virksomheder, og at det derfor er yderst vigtigt løbende at overveje, hvordan denne lovgivning kan forenkles, harmoniseres og effektiviseres.	

	<p>seres, så ikke mindst de administrative byrder er så enkle som muligt for borgere og virksomheder.</p> <p>Landbrug & Fødevarer er således overordnet positive over for alle tiltag, der har til formål at lette administrative byrder og forenkle regler til fordel for både borgere og virksomheder.</p> <p>Landbrug & Fødevarer henviser herudover til de konkrete kommentarer til lovforslaget fra Videncentret for Landbrug.</p>	
PFA Pension	<p>For så vidt angår den del af lovforslaget, der vedrører ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, som blev sendt i høring den 9. november 2012, støtter PFA Pension overordnet, at der ikke ved kapitalpensions overgang til aldersforsikring etableres skattefrihed af midler, der efter de hidtidige regler ville være blevet beskattet. PFA har imidlertid bemærkninger til den tekniske udformning af lovforslaget, herunder under hensyntagen til PFA særlige forhold.</p> <p>PFA har som det eneste forsikringselskab opbygget særlige kollektive bonushensættelser ved udlodning fra egenkapitalen (Kollektiv KundeKapital) på nærmere af Finanstilsynet godkendte vilkår. Derfor har PFA en individuel position i forhold til det foreliggende lovforslag. Der er tale om et beløb på ca. 12,5 mia. kr. Dette særlige forhold bør behandles i lovgivningen, og PFA har derfor efter aftale med Forsikring og Pension afgivet sit eget høringssvar.</p>	

	<p>PFA har to helt grundlæggende kommentarer til Skatteministeriets udkast til lovforslag om, at forsikringselskaber skal betale afgift af kapitalpensioners andel af de foretagne særlige bonushensættelser (individuelle som kollektive), i det omfang kapitalpensionerne ønskes konverteret til aldersforsikring.</p> <p>Det er PFA's forslag, at beskatning af aldersforsikringens andel af særlige bonushensættelser ikke skal finde sted på tidspunktet for kapitalpensionens overgang til aldersforsikring. Beskatning bør først finde sted på det tidspunkt, hvor der sker en egentlig udbetaling af de særlige bonushensættelser til forsikringstageren.</p> <p>Hvis ikke Skatteministeriet kan følge PFA's ovenstående forslag, skal det foreliggende lovforslag præciseres, således at der ikke skal betales afgift af ufordelte særlige kollektive bonushensættelser, der er opbygget af udlodninger fra egenkapitalen. Beskatning af disse hensættelser skal tidligst ske, når de fordeles individuelt.</p> <p>Som lovforslaget er udformet, er der en reel risiko for dobbeltbeskatning af forsikringstagerens midler, som beskrevet sidst i dette høringssvar.</p> <p>PFA's forslag uddybes nedenfor:</p> <p>Udskudt beskatning Særlige bonushensættelser, individuelle som kollektive, udgør en væsentlig del af kapitalgrundlaget for visse livs-</p>	<p>Forslaget er ikke imødekommet. Det er efter Skatteministeriets vurdering ikke hensigtsmæssigt, at en aldersforsikring i PFA dels indeholder midler, der ikke skal afgiftsbelægges ved udbetaling, dels midler, som er afgiftspligtige ved udbetaling. Det er formålet med muligheden for konvertering af kapitalpension til aldersforsikring m.v. at fremrykke afgiften fra udbetalings- tidspunktet til konverterings- tidspunktet. PFA's ønske er derfor imod selve grundtanken ved konverteringsmuligheden og vil i øvrigt komplicere et i forvejen ganske kompliceret regelsæt endnu mere, jf. nærmere herom nedenfor.</p> <p>Forslaget er ikke imødekommet. Også ufordelte kollektive særlige bonushensættelser, der er opbygget af udlodninger fra egenkapitalen, er afgiftspligtige efter forslaget.</p> <p>Der henvises til kommentaren nedenfor.</p>
--	---	--

forsikringselskaber mv., idet bonushensættelserne kan henregnes til basiskapitalen. Reglerne herom findes i dag i §§ 33 og 35 i bekendtgørelse nr. 915 af 12. september 2012 om opgørelse af basiskapital (i det følgende ”bekendtgørelsen”).

Det følger heraf, at ingen forsikringstager har sikkerhed for at modtage en andel af disse særlige bonushensættelser, da det forudsætter, at selskabet i øvrigt har tilstrækkelig basiskapital. Det nedenfor anførte om udbetaling af særlige bonushensættelser er derfor med respekt af, at der på dette tidspunkt er den fornødne basiskapital såvel i forhold til solvens som til de krav om overdækning, Finanstilsynet måtte stille. Lovforslaget indebærer derfor beskatning af midler, som det er uvist, om forsikringstageren nogen sinde vil oppebære.

Det følger af bekendtgørelsens § 35, stk. 1, nr. 4 og 6, at selskabet skal udbetale de særlige bonushensættelser (som er opbygget af midler fra forsikringernes andel af det realiserede resultat), på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling af ydelser under forsikringen eller ved forsikringens overførelse til en anden forsikring. Det er *kun* i disse to situationer, at forsikringstageren kan modtage en andel af de særlige bonushensættelser. De særlige bonushensættelser står som sikkerhed for selskabets opfyldelse af sine forpligtelser over for alle sine forsikringstagere, og ingen forsikringstager kan, mens forsikringen er i kraft hos forsikringselskabet, opløse denne hensættelse og

Efter Skatteministeriets vurdering kan en konvertering til aldersforsikring sammenlignes med forsikringens overførelse til en anden forsikring. Det harmonerer dermed udmærket med bekendtgørelsen, at der skal betales afgift af individuelle særlige bonushensættelser i forbindelse med konverteringen. Det bemærkes endvidere, at individuelle særlige bonushensættelser ifølge bekendtgørelsen til enhver tid skal kunne opgøres og beregnes for den enkelte forsikring.

	<p>kræve sit depot forøget tilsvarende.</p> <p>Det er lovgivers ønske, at forsikringstagerens valg af at lade kapitalpensionen overgå til en aldersforsikring ikke skal ændre på forsikringsforholdet. Med det nu foreliggende udkast til lovforslag bliver konsekvensen af forsikringstagerens valg imidlertid en nedgang i forsikringsselskabets basiskapital. Kapitalpensionsdepoterne formindskes som følge af beskatningen ved overgangen til aldersforsikring, men faktum er, at der ikke er direkte sammenhæng mellem et forsikringsselskabs basiskapital (og dermed særlige bonushensættelser) og størrelsen af kapitalpensionsdepoterne.</p> <p>Den fremrykkede beskatning af de særlige bonushensættelser medfører således en tvangsmæssig nedgang i basiskapitalen og dermed en reduktion af de beløb, som livsforsikringsselskabet har til rådighed til afdækning af sine forsikringsforpligtelser over for alle sine forsikringstagere. Hermed går loven imod den udvikling, der har været i de senere år inden for den finansielle sektor, hvor man fra myndighedernes side og i lovgivningen har fokus på at styrke og opbygge selskabernes basiskapital med henblik på sikre forsikringstagernes midler. Lovforslaget forringer denne sikkerhed ved tvangsmæssigt at reducere basiskapitalen.</p> <p>Lovgiver ønsker med lovforslaget at sikre, at en forsikringstager ikke ved kapital-</p>	<p>En konvertering af en kapitalforsikring m.v. til en aldersforsikring m.v. medfører, at der skal betales afgift på som udgangspunkt 40 pct. Det indebærer, at de forsikringsmæssige hensættelser falder med som udgangspunkt 40 pct. Kapitalkravet i et pensionselskab vil dermed alt andet lige også falde. Dette harmonerer med en fremrykket afgift på som udgangspunkt 40 pct. af de særlige bonushensættelser. Det er således vurderingen, at forslaget ikke indebærer en væsentlig eller kritisk ændring i pensionselskabernes kapitalforhold.</p> <p>Forslaget er ikke imødekommet. Som anført ovenfor modsvares muligheden for konver-</p>
--	--	--

pensionens overgang til aldersforsikring efterfølgende skal kunne opnå at modtage midler skattefrit, som ellers efter den nuværende lovgivning ville være blevet beskattet. Dette ønske kan varetages ved, at beskattningen af hensættelserne foretages, når forsikringstageren modtager hensættelserne ved udbetalingen.

Beskatningsgrundlaget kan her teknisk fremskaffes ved, at forsikringsselskaberne opgør hensættelsernes størrelse på tidspunktet for overgangen særskilt og løbende foretager tilskrivninger på dette beløb. Hensættelserne skal her opgøres som de over for Finanstilsynet i medfør af bekendtgørelsen § 35, stk. 1, nr. 2, opgjorte værdier af de særlige bonushensættelser for den enkelte forsikringstager. Denne opgørelse er præcis. Hensættelserne i denne opgørelse omfatter ikke de ufordelte særlige kollektive bonushensættelser, der er opbygget ved udlodninger fra egenkapitalen. Der henvises til gennemgangen nedenfor. Da der ikke foretages opgørelse i medfør af bekendtgørelsens § 35, stk. 1, nr. 2 af disse hensættelser, indebærer henvisningen hertil, at disse hensættelser ikke indgår.

Bonushensættelser opbygget af udlodning fra egenkapitalen

Såfremt Skatteministeriet fastholder, at beskattning skal ske nu (fremrykket), er det PFA's opfattelse, at de særlige kollektive bonushensættelser, der er opbygget ved udlodninger fra forsikringsselskabers

tering af kapitalpension m.v. til aldersforsikring m.v., af en fremrykket afgiftsberigtigelse, og af at samtlige udbetalinger herefter er skatte- og afgiftsfri. Efter Skatteministeriets vurdering er det ikke hensigtsmæssigt med en model specielt for PFA, der er midt imellem den "gamle" kapitalpension og den "nye" kapitalpension (aldersforsikringen m.v.). PFA's forslag indebærer en permanent overgangsordning, hvor en del af aldersforsikringen er afgiftsfri ved udbetaling, mens den del af udbetalingen, der kan henføres til de særlige bonushensættelser, først er afgiftspligtig ved udbetaling. Det vil gøre et i forvejen ganske kompliceret regelsæt endnu mere kompliceret for pensionsinstitutterne og endnu vanskeligere at forstå for pensionskunderne.

Det er i lovforslagets bemærkninger anført, at ved ufordelte kollektive særlige bonushensættelser forstås beløb, der uigenkaldeligt er udloddet fra egenkapitalen til fordel for de forsikrede i med-

	<p>egenkapital (i PFA kaldet Kollektiv KundeKapital), ikke indgår i beregningsgrundlaget for den fremrykkede beskatning. Dette bør anføres i lovforslaget.</p> <p>Særlige bonushensættelser vil sædvanligvis være skabt ved forsikringstagernes andel af det realiserede resultat, jf. bekendtgørelsens § 35, stk. 1, nr. 1, og de på den måde opbyggede særlige bonushensættelser falder inden for det af Skatteministeriet tilsigtede. Det følger af bekendtgørelsens § 35, stk. 1 nr. 2, 4 og 6, at de enkelte forsikringstagere har et krav på, at den særlige bonushensættelse altid kan beregnes i forhold til den enkelte forsikringstager, og at denne hensættelse skal udbetales, når der sker udbetaling af ydelser under forsikringen eller ved forsikringens overførelse til en anden forsikring. Reglerne er baseret på, at nye forsikringstagere ikke får del i de tidligere opnåede resultater.</p> <p>Hos PFA indgår disse særlige bonushensættelser skabt ved forsikringstagernes andel af det realiseredes resultat i den Individuelle KundeKapital.</p> <p>I modsætning til ovenstående er visse af PFA's særlige bonushensættelser skabt og skabes fortsat på grundlag af en udlodning, som PFA foretog i 2002 fra PFA's egenkapital. Kollektive særlige bonushensættelser, der er baseret på denne udlodning fra egenkapitalen, omfattes ikke af bekendtgørelsens § 35, stk. 1, nr. 2, 4 og 6, men nu af § 48, jf. nedenfor.</p> <p>Efter bekendtgørelsens § 35,</p>	<p>før af §§ 35 og 41 i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital. Skatteministeriet har ikke i bemærkningerne nævnt, at § 35 ikke gælder for kollektive særlige bonushensættelser, der er opbygget af udlodninger fra egenkapitalen før bekendtgørelsen ikrafttræden, jf. bekendtgørelsens § 48. Skatteministeriet skal understrege, at samtlige kollektive særlige bonushensættelser naturligvis – som anført i lovtæksten – er afgiftspligtige efter forslaget og dermed også dem, der er omfattet af bekendtgørelsens § 48.</p> <p>De gældende regler, herunder PFA's interne regler for tildelelse af Kollektiv KundeKapital, giver en utilsigtet mulighed for at udlodde ufordelte kollektive særlige bonushensættelser (PFA's Kollektive KundeKapital) til en kapitalpension m.v. efter, at den er konverteret til en aldersforsikring m.v. Dette medfører, at der ikke vil blive betalt afgift af ufordelte kollektive særlige bonushensættelser, som ellers ville være afgiftspligtige ved udbetaling. Det er hensigten med lovforslaget at håndtere denne utilsigtede problemstilling.</p> <p>Forslaget er som nævnt ovenfor ikke imødekommet.</p>
--	---	--

stk. 2, kan udlodninger fra egenkapitalen "henregnes" som kollektive særlige bonushensættelser, og særligt gælder det, at forsikringsselskabet selv kan fastsætte sine egne modeller for, hvorledes denne kollektive særlige bonushensættelse skal tilskrives den enkelte forsikringstager.

PFA besluttede i 2002 at overføre en del af sin egenkapital til en bonuspulje, som uddeles til forsikringstagerne – af PFA kaldet Kollektiv KundeKapital. PFA bekendt er det kun PFA, der har valgt at oprette en sådan kollektiv særlig bonushensættelse ved udlodning fra egenkapitalen. Særlige kollektive bonushensættelser, der hidrører fra egenkapitalen, er derfor i forhold til afgiftsbemærkninger, der skal ske i forhold til lovforslaget, PFA's Kollektive KundeKapital.

Finanstilsynet afgjorde den 25. november 2002 i medfør af Finanstilsynets bekendtgørelse om kapitalgrundlag i forsikringsselskaber, at PFA's Kollektive KundeKapital kunne henregnes til de særlige bonushensættelser. Det var en afgørende forudsætning for Finanstilsynet, at PFA stillede den Kollektive KundeKapital til sikkerhed for den enkelte forsikringstagers Individuelle KundeKapital.

Efterfølgende har bekendtgørelsen tydeliggjort regelsættet for særlige bonushensættelser. Af bekendtgørelsens § 48 fremgår det i øvrigt, at § 35, stk. 2 ikke gælder for særlige kollektive bonushensættelser, som er opbygget af udlodninger fra egenkapitalen før bekendtgørelsens ikrafttræden.

Sådanne bonushensættelser følger derfor de regler, der er anmeldt til Finanstilsynet, og de tilsagn og fortolkningsbidrag, som Finanstilsynet har givet i forbindelse med godkendelsen.

På oprettelsestidspunktet udgjorde det fra PFA's egenkapital udloddede beløb til Kollektive KundeKapital 4,8 mia. kr. Beløbet er i dag vokset til ca. 12,5 mia. kr.

Det er i overensstemmelse med bekendtgørelsen, at PFA's bestyrelse, – efter Finanstilsynets regelsæt og de tilsagn, som PFA har modtaget fra Finanstilsynet – afgør, hvordan den kollektive KundeKapital skal fordeles blandt forsikringstagerne. Der kan foretages fordeling til nogle pensionsgrupper, og der kan ske ændringer i regelsættet for fremtidige fordelinger. Særskilt gælder, at ingen forsikringstagere har noget krav på tildeling af Kollektiv KundeKapital, hverken når der sker udbetaling af ydelser under forsikringen eller ved forsikringens overførelse til en anden forsikring. Det forhold blev særskilt drøftet med Finanstilsynet og tiltrådt af Finanstilsynet i 2003, hvilket medførte en ændring af bekendtgørelsens ordlyd. På samme vis er der ikke for nogen forsikringstagere opgjort nogen andel af den Kollektive KundeKapital, og netop på dette punkt adskiller den kollektive KundeKapital sig fra de særlige bonushensættelser, der er skabt af forsikringstageres andel af det realiserede resultat. På samme vis kan nye forsikringstagere få udlodnin-

	<p>ger fra den Kollektive KundeKapital.</p> <p>De nærmere regler om PFA's Kollektive KundeKapital indebærer, at de enkelte forsikringstagere modtager andele af den Kollektive KundeKapital på baggrund af, i hvilket omfang de enkelte kunder har Individuel KundeKapital, men som anført kan PFA ændre fordelingen for det enkelte år, og herunder beslutte at tilskrivningen af KollektivKundeKapital sættes til 0 kr. Først på tilskrivningstidspunktet får beløbet samme karakter som de særlige bonushensættelser, som hidrører fra forsikringstagerens andel af det realiserede resultat, idet beløbet indgår i forsikringstagerens Individuelle KundeKapital.</p> <p>Der er derfor hverken anledning til eller grundlag for at foretage en fremrykket beskatning af den kollektive KundeKapital – den enkelte forsikringstager har som det fremgår ikke en andel af denne del af basiskapitalen.</p> <p>Beskatningen af overførelsen fra den kollektive kunde kapital til den Individuelle KundeKapital skal derfor ikke ske ved overgangen fra kapitalpension til aldersforsikring, men på udbetalingstidspunktet (hvis Skatteministeriet er enig i vores forslag om udskudt beskatning som beskrevet ovenfor) eller tidligst på det tidspunkt, hvor den Kollektive KundeKapital overføres til den enkelte kunde ved, at der sker tilskrivning til kundens Individuelle KundeKapital.</p> <p>For at afgrænse udbetalinger</p>	<p>Den nærmere tekniske udformning af forslaget forekommer ikke ganske klar. Under alle omstændigheder vil det gøre regler, der i forvejen kan forekomme komplicerede, unødigt mere komplicerede.</p>
--	--	---

fra den Kollektive KundeKapital til kundernes Individuelle Kundekapital, der er knyttet til kapitalpensionen (og dermed skattepligtige) fra udbetalinger, der er knyttet til aldersforsikringen, kan PFA opgøre, hvilken del af de fremtidige tilskrivninger af Kollektiv KundeKapital, der tilskrives den Individuelle KundeKapital på tidspunktet for overgangen (kapitalpensionen), og hvilken del der tilskrives den Individuelle KundeKapital efter overgangen (aldersforsikringen). Det samme princip som foreslået ved Udskudt beskatning pkt. 3.

Dobbeltbeskatning

Lovforslaget medfører risiko for dobbeltbeskatning af Kollektiv KundeKapital. Udkastet til lovforslag er baseret på en forholdsmæssig fordeling af de ufordelte særlige bonus-sættelser på grundlag af depotværdierne. Da den Kollektive KundeKapital ikke er tildelt den enkelte (og ej heller kan medtages ved overførsler til andet selskab, tilbagekøb eller jobskifte), og da tildelingen finder sted efter PFA's bestyrelses skøn og beslutning år for år vil den efterfølgende tildeling fra den Kollektive KundeKapital ske i et andet forhold end "den forholdsmæssige andel" heraf. Der sker derfor ved lovforslaget beskatning af midler, som sidenhen vil tilgå andre forsikringstagere, der er skattepligtige heraf. Herved opstår dobbeltbeskatningen, hvilket sædvanligvis søges undgået i lovgivningen.

Skatteministeriet er overordnet set enig i, at den foreslåede model for afgift på ufordelte kollektive særlige bonus-sættelser (Kollektiv KundeKapital) ikke kan give en matematisk præcis afgiftsberegning, i forhold til de andele af de ufordelte midler, som pensionskunderne ender med faktisk at få. Det ville kræve, at det var muligt at se ind i fremtiden og forudse den faktiske fremtidige overførsel af ufordelte midler til de konverterede kapitalpensioner m.v. frem til udbetalingstidspunktet. Det er i den forbindelse også værd at bemærke, at forslaget lige så vel kan føre til, at afgiften på konverteringstidspunktet er for lille, hvilket medfører det modsatte af dobbeltbeskatning. Det har derfor været væsentligt for Skatteministeriet at udarbejde en model, der i det mindste er matematisk retfærdig på konverteringstidspunktet. Derfor skal der efter for-

		slaget ske afgiftsberigtigelse af den del af de ufordelte kollektive særlige bonushensættelser på konverteringstidspunktet, der svarer til forholdet mellem den konverterede kapitalpensions depot i forhold til værdien af de samlede pensionsdepoter i hele selskabet.
SRF-Skattefaglig Forening	Ingen bemærkninger	
Videnscentret for Landbrug	<p><u>Udvidelse af årsopgørelsesordningen</u></p> <p>Finder at årsopgørelsesordningen forudsætter, at der er tale om opgørelse efter personskattelovens regler. Anvendes virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen, vil virksomhedens resultat ud over indkomstudjævningen bl.a. blive fordelt mellem indkomst og kapitalindkomst. Det kan efter centrets opfattelse ikke ske ved anvendelse af årsopgørelsesordningen, hvorfor skattepligtige, som anvender virksomhedsordningen, bør holdes uden for den udvidede årsopgørelsesordning.</p> <p>Opfordrer til, at de problem-</p>	<p>De beregninger, som viser, om den skattepligtige opfylder betingelserne i den udvidede årsopgørelsesordning, baserer sig på de senest registrerede data – enten fra SLUT-systemet (det seneste indkomstår) eller data hentet fra forskudssystemet, hvori den skattepligtiges ændringer af forskudsopgørelsen er registreret. Her vil den skattepligtiges resultat af virksomhed under eksempelvis virksomhedsordningen for indkomståret typisk være fordelt på personlig indkomst og kapitalindkomst.</p> <p>Den skattepligtige kan have behov for at justere årsopgørelsen, når denne anvender virksomheds- eller kapitalafkastordningen, herunder hvis valg af én af ordningerne først sker i selvangivelsesperioden. Ændringsbilledet i TastSelvÅrsopgørelse for den pågældende personkreds vil derfor blive forsynet med de samme rubrikker, som skattepligtige i selvangivelsesordningen allerede har i dag, herunder rubrikkerne vedrørende resultat af virksomhed under virksomheds- og kapitalafkastordningen.</p>

	<p>stillinger, centret tidligere har påpeget ved den udvidede årsopgørelsesordning, løses. Centret oplyser, at man på grund af den korte høringsfrist kan have overset, at der ved forslaget er taget hånd om problemstillingerne.</p> <p>I centrets tidligere høringssvar peges der på, at det bør være muligt for den skattepligtige at give oplysning om, at virksomheden er ophørt i oplysningskortet til årsopgørelsen, således at unødige taksationer undgås.</p> <p>Opfordringen til de skattepligtige om at selvangive så tidligt som muligt for at undgå den situation, at en udbetalt overskydende skat senere skal tilbagebetales, bør ikke opleves af skatteyderen som, at dennes selvangivelsesfrist er fremrykket. Desuden kan en tilbagebetaling af en tidligere udbetalt overskydende skat ved selvangivelse være en likviditetsmæssig belastning for den skattepligtige, hvorfor ordningen bør udformes, så den ikke har sådanne negative konsekvenser for den skattepligtige.</p> <p><u>Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser</u></p>	<p>Da oplysningskortet afskaffes ved nærværende lovforslag, vil den skattepligtige, som ikke anvender TastSelv-internet, på anden måde skulle give oplysningen om ophør af virksomhed til SKAT. Ændringsbilledet i TastSelvÅrsopgørelse vil indeholde en rubrik om ophør af virksomhed.</p> <p>I forhold til den tidligere model til udvidet årsopgørelsesordning, som centrets bemærkninger knytter sig til, vil SKAT i den nu foreslåede ordning fortrykke et positivt virksomhedsresultat i årsopgørelsen, hvis den skattepligtige har forskudsregistreret et sådant. Det vil i langt de fleste tilfælde betyde, at der ikke bliver udbetalt store overskydende skatter, som den skattepligtige efter at have selvangivet skal tilbagebetale. Ved SKATs opfordring til at selvangive tidligt vil det blive understreget over for den skattepligtige, at det alene sker af hensyn til den skattepligtige, hvis denne vil undgå at skulle tilbagebetale en overskydende skat, og at det ikke ændrer ved, at den pågældende har selvangivelsesfrist frem til 1. juli i året efter indkomståret.</p>
--	---	---

	<p>Rentesatsen efter virksomhedsskattelovens § 9 skal bl.a. tilgodese, at investering i virksomheden sidestilles med andre investeringer. Bl.a. derfor har det været hensigtsmæssigt, at satsen har taget udgangspunkt i den effektive obligationsrente.</p> <p>Videncentret er i denne forbindelse noget betænkelig ved anvendelsen af den nye model.</p> <p>For det første fordi man nu i stedet overgår til en rente, der tager udgangspunkt i lån og ikke investering. Dette giver i sig selv betænkeligheder, uanset at det nuværende grundlag angiveligt ikke længere vil blive opgjort.</p> <p>For det andet fordi det ikke er givet, at der vil være en forskel på de to ovenstående renter på de 2 procentpoint, som forslaget tager udgangspunkt i. Videncentret antager, at man herved forsøger at modsvare en rentemarginal, uden at det dog er begrundet, hvorfor der netop er valgt 2 procentpoint. Det er vanskeligt at vurdere, om denne nedsættelse vil være relevant.</p> <p>For det tredje fordi det historiske niveau ikke er beskrevet, hvorfor det ikke er muligt at vurdere, om det samme niveau rammes, ligesom det ikke er givet, at det vil blive ramt i</p>	<p>Videncentret ville foretrække, at der fortsat tages udgangspunkt i den effektive obligationsrente.</p> <p>Ved valget af den gennemsnitlige kassekreditrente som udgangspunkt for fastsættelsen af en række rentesatser på skatte- og afgiftsområdet, herunder kapitalafkastsatsen, er der lagt vægt på at sikre et robust og fremtidsholdbart beregningsgrundlag.</p> <p>Den nuværende opgørelsesmetode for kapitalafkastsatsen, baseret på effektive obligationsrenter har bl.a. vist sig meget følsom over for udviklingen i renten på stats- og realkreditobligationer. Endvidere har indførelsen af nye låneformer i realkreditsektoren påvirket kapitalafkastsatsen. I den aktuelle situation med meget lave renter på stats- og realkreditobligationer har det medført, at kapitalafkastsatsen i dag må formodes at ligge under det afkast flertallet af de selvstændigt erhvervsdrivende alternativt kan placere deres midler til.</p> <p>I perioden fra 2004 til 2012 har kassekreditrenten for ikke-finansielle selskaber i gennemsnit ligget ca. to procentpoint over den gældende kapitalafkastsats. Dette korrigeres der for i den foreslåede model for opgørelse af kapitalafkastsatsen, således at der sikres samme forventede sats ved henholdsvis den foreslåede og den nuværende model.</p> <p>I perioden 2004-2012 har kapitalafkastsatsen ligget på ca. 2,7 pct. i gennemsnit. Hvis der i samme periode i stedet var anvendt den foreslåede model, ville kapitalafkastsat-</p>
--	--	--

	<p>fremtiden. Det er muligt, at grundlaget bliver robust m.v., men det er ikke givet, at det rammer rigtigt.</p> <p>Det er vigtigt at være opmærksom på, at langt de fleste skatteydere har en interesse i, at satsen ikke bliver for lav, hvor det i forhold til disse bør sikres, at dette ikke sker. En mindre gruppe skatteydere vil have den modsatte interesse.</p> <p>Såfremt der ikke findes egnede alternativer opfordres til, at det løbende vurderes, om nedsettelsen m.v. medfører, at der rammes rigtigt.</p> <p><u>Gaveafgiftsprocessen</u> Videncentret mener, at procesforbedringerne alene kommer SKAT til gode.</p>	<p>sen i gennemsnit have ligget på 2,6 pct., altså en afvigelse på 0,1 procentpoint. Kapital-kastsatsen i den foreslåede model afspejler således samme strukturelle niveau, som den nuværende model.</p> <p>I praksis er det et problem at få behandlet sagerne ud fra det foreliggende materiale, hvorfor SKAT i nogle tilfælde må skride til at foretage et skøn over det overdragnes værdi. Behandlingen af et sådant skøn kræver i praksis større ressourcer, ikke mindst hos rådgiverne.</p> <p>Der er tilfælde i praksis, hvor der efter en gennemført kontrol, er en erkendelse hos gavegiver og gavemodtager om, at der er givet en gave. Imidlertid er tilskyndelsen til efterfølgende at indgive en formel gaveanmeldelse ofte ringe, ligesom de praktiske forhold kan stille hindringer i vejen. F.eks. bor en del gavegivere i udlandet. Skal SKAT i alle tilfælde formelt sikre sig en gaveanmeldelse, er det ofte forbundet med stort besvær, også for den afgiftspligtige, og kan i nogle tilfælde ende med en retssag, hvis omkostninger i sidste ende pålægges den afgiftspligtige.</p>
--	---	--

	<p>Det er ikke entydigt at fastslå, om der er givet en gave. Derfor bør SKAT meddele sin opfattelse, før der laves en skønsmæssig ansættelse. Desuden efterspørges hvilke sagsbehandlingsregler, der gælder.</p> <p>Incitamentet til at anmelde gaven før selvangivelsesfristen forsvinder, når det er uklart, hvor længe skatteforvaltningen kan ændre værdiansættelsen.</p> <p>Videncentret for Landbrug anmoder ministeriet om at bekræfte, at 6 måneders fristen begynder at løbe, når grundlaget for gaven fremsendes til myndighederne.</p> <p>Videncentret har en forventning om, at parterne i højere</p>	<p>Det er derfor en reel procesforbedring, at SKAT i forbindelse med afslutningen af en kontrolsag kan opgøre kravet om gaveafgift og sende en opkrævning på denne.</p> <p>SKAT er opmærksom på de årsager, der kan være til en manglende gaveanmeldelse. Derfor foretages en høring af den gaveafgiftspligtige, således at denne kan fremsætte sine synspunkter.</p> <p>Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, skal høring ske på samme måde, som når SKAT agter at ændre den skattepligtige indkomst.</p> <p>I de forholdsvis få sager hvor gaveafgiftsspørgsmålet er det eneste, der skal behandles af SKAT, vil der som i dag blive sendt en agterskrivelse, som den afgiftspligtige vil få lejlighed til at tage stilling til.</p> <p>Det er allerede i dag krævet, at de for sagsbehandlingen nødvendige dokumenter skal vedlægges. Det, der i praksis er et problem, er de forholdsvis mange tilfælde, hvor dokumenterne trods krav i anmeldelsen ikke er vedlagt.</p> <p>Et resultat, som det af Videncentret forudsagte, vil derfor</p>
--	---	--

	<p>grad end nu indsender nærmere oplysninger om gaven, og at dette vil belaste sagsbehandlingen.</p> <p>Det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at den foreslåede 6-måneders frist kan udskydes lang tid efter anmeldelsen. Der spørges om fristen vil løbe, når hele grundlaget for gaven er modtaget af SKAT.</p> <p>Der spørges om gaver i forbindelse med en skattesag vil indgå som en integreret del af skattesagen?</p>	<p>snarere gavne sagsbehandlingen end hæmme den.</p> <p>Bestemmelsen vil blive omformuleret således, at anmodning om yderligere oplysninger skal være fremsat inden 6 måneder, og at 6 månedsfristen er endelig, hvis ikke anmodning om yderligere oplysninger er fremsat.</p> <p>Det kan bekræftes, at en eventuel skønsmæssig ansættelse af gaven skal ske i forbindelse med skattesagen.</p>
--	--	---